

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Θά θέλαμε νά σᾶς ἐνημερώσουμε ὅτι τό περιοδικό μας, «Διάλογος», κυκλοφορεῖ σέ 6.000 ἀντίτυπα καί στέλλεται ταχυδρομικά στούς παραληπτές του. Ὁ «Διάλογος», ὅπως γνωρίζετε, διατίθεται δωρεάν σέ ὅποιον μᾶς τόν ζητήσει. Μέχρι τώρα ἀποστέλλονταν μέ μειωμένο ταχυδρομικό τέλος λόγω τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰ διάφορα ἔντυπα (ἐφημερίδες καί περιοδικά). Ἡ Γενική Γραμματεία Ἐπικοινωνιῶν καί Ἐνημέρωσης τοῦ Ὑπουργείου κάλυπτε περίπου τὰ 3/4 τοῦ κόστους τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὅμως ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 2011, στὰ πλαίσια τῆς οικονομικῆς κρίσεως καί τοῦ Μνημονίου II, τό Ἑλληνικό κράτος κατήργησε τό δικαίωμα τοῦ μειωμένου ταχυδρομικοῦ τέλους καί, φυσικά καί γιά τό περιοδικό μας. Ἔτσι, γιά κάθε τεῦχος τοῦ «Διαλόγου» καλούμαστε νά καταβάλουμε ὑπέρογκα ἔξοδα ἀποστολῆς.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς νέας καταστάσεως, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά λάβουμε μία σειρά μέτρων, ἔτσι ὥστε καί νά ἐπιβιώσει ὁ «Διάλογος» καί νά συνεχίσει νά φτάνει δωρεάν σέ ὅσους τόν ἔχουν ἀνάγκη κι ἐπιθυμοῦν νά τόν λαμβάνουν.

Ὡς πρῶτο μέτρο θεωροῦμε ὅτι θά μπορούσε νά μειωθεῖ ὁ ἀριθμός τῶν τευχῶν. Αὐτό θά ἐπιτευχθεῖ ἂν ἀφαιρέσουμε ἀπὸ τή βάση δεδομένων μας κάποιους παραληπτές πού στήν πραγματικότητα δέν ὑφίστανται.

Ὑπάρχουν καταχωρημένοι στή βάση μας παραληπτές, πού ἐκδήλωσαν ἐνδιαφέρον γιά τό περιοδικό πρὶν πολλά

χρόνια, ἀλλά σήμερα ἄλλαξαν διεύθυνση, χωρὶς νά μᾶς ἐνημερώσουν, ἢ δέν ἐνδιαφέρονται πλέον γιά διαφόρους λόγους. Συχνά μᾶς τηλεφωνοῦν πρόην γείτονες παραληπτῶν πού δέν ὑπάρχουν στίς διευθύνσεις πού στέλλεται τό περιοδικό, γιά νά μᾶς ἐνημερώσουν νά μή στέλλεται ἄδικα.

Γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τό πρόβλημα αὐτό, παρακαλοῦμε ὅλους τούς παραληπτές τοῦ περιοδικοῦ νά ἐπικοινωνήσουν μαζί μας τηλεφωνικῶς ἢ γραπτῶς (τηλ. 210 6396 665) καί νά μᾶς δηλώσουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νά συνεχίσουν νά λαμβάνουν τό περιοδικό. Ἀπό τήν ὑποχρέωση αὐτή ἐξαιροῦνται ὅλοι οἱ συνδρομητές μας πού στέλλουν κάποια προαιρετική οικονομική ἐνίσχυση ἢ ἔχουν ἐπικοινωνήσει μαζί μας μέ ὅποιονδήποτε τρόπο (μᾶς τηλεφώνησαν, μᾶς ἔγραψαν, μᾶς ἔστειλαν σχετικό ὑλικό κ. ἄ.). Εἶναι πολύ σημαντικό γιά μᾶς νά γνωρίζουμε ποιοί συνδρομητές τοῦ «Διαλόγου» συνεχίζουν νά ἐνδιαφέρονται καί ποιῶν οἱ διευθύνσεις συνεχίζουν νά ἰσχύουν.

Τέλος, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε θερμά ὅλους ὅσους συνεργάζονται μαζί μας στή σύνταξη καί κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ μας καί ὅσους μᾶς στηρίζουν οικονομικά στή δύσκολη πραγματικότητα, ἀλλά πολύτιμη αὐτή προσπάθειά μας.

Θά θέλαμε νά διαβεβαιώσουμε ὅλους ὅσους ἀγαποῦν τό περιοδικό μας ὅτι θά κάνουμε τὰ πάντα ὥστε νά συνεχίσει νά ἐκδίδεται ὁ «Διάλογος» καί νά ἀποστέλλεται δωρεάν σέ ὅσους τόν ἔχουν ἀνάγκη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μιά όμολογία ενός πρώην θύματος

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Έ. επί των αίρέσεων

(α' μέρος)

Η απελευθέρωση ενός θύματος από τά δεσμά της πλάνης (αίρεσης ή παραθρησκευίας) είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση. Είναι πρωτίστως ένας ολοκληρωτικός συγκλονισμός του ίδιου του θύματος, πού χωρίς την Χάρη του Χριστού μπορεί να οδηγηθεί στην καταστροφή και την απόγνωση. Δεν είναι σπάνιο ή απογοήτευση από την διάψευση των όνειρων και των ελπίδων πού είχε στηρίξει ο όπαδός στον «άρχηγό» (γκουρού ή μεσσία) και στην ομάδα του να τον οδηγήσουν σε απεγνωσμένες ενέργειες και σε πράξεις αυτοκαταστροφής.

Είναι ακόμη δύσκολη ή θέση της οικογένειας πού έχει τό πρόβλημα, αφού έντεχνα καλλιεργήθηκε από την «ομάδα» στην ψυχή του όπαδου ή πεποίθηση ότι ή οικογένειά του και όσοι της συμπαραστέκονται είναι οί «έχθροί».

Είναι τέλος δύσκολη και λεπτή ή θέση εκείνων πού θά θελήσουν να συμπαρασταθούν και να βοηθήσουν στην απεξάρτηση του θύματος και στην επανένταξή του στό κοινωνικό σύνολο και ιδιαίτερα στην Έκκλησία.

Στήν μακρόχρονη ένασχόλησή μας μέ την αντιμετώπιση πολλών τέτοιων περιπτώσεων έχομε διαπιστώσει στην πράξη πόσο επίπονο και δυσχερές είναι τό έργο αυτό. Είναι αναμφισβήτητο ότι απαιτείται γι' αυτό βαθειά γνώση του γενικωτέρου σκηνικού της σύγχρονης πλάνης, των μεθοδεύσεων και των τεχνικών πού χρησιμοποιούν οί ποικίλες αίρέσεις και ιδιαίτε-

ρα του τρόπου «χειρισμού» των θυμάτων τους. Και πάνω απ' όλα απαιτούνται μεγάλη ύπομνη και επιμονή, στοργή, αληθινή αγάπη, κατανόηση, διάλογος, αληθινή φροντίδα, διάθεση πολλού χρόνου και θερμή προσευχή.

Η προσπάθεια έξ άλλου της Έκκλησίας μας είναι, όχι μόνο να απελευθερώσει ένα θύμα από τά θανατηφόρα ένιοτε δίκτυα της σύγχρονης πλάνης, αλλά και να τό επανεντάξει υγιώς στην κοινωνία και ιδιαίτερα στην Έκκλησία. Μόνο τότε θά είναι βέβαιο ότι τό τραυματισμένο και ταλαιπωρημένο από την αίρεση άτομο θά νοιώσει την αγάπη του Χριστού και των έν Χριστώ αδελφών του, θά βρει τό «νόημα της ζωής» και θά μπορέσει να αναπνεύσει ελεύθερα και να ζήσει θεραπευμένο από τις πληγές του.

Και δεν πρέπει να αγνοείται τό γεγονός ότι τό πρώην θύμα κουβαλά μαζί του ένα σωρό διεστραμμένες διδαχές της όργάνωσης στην όποία ανήκε, ατέλειωτα έρωτηματικά, αμφιβολίες και αμφισβητήσεις. Ακόμη, έχει καλλιεργηθεί μέσα του τό αίσθημα της ένοχής για τό ένδεχόμενο αποχώρησής του από την ομάδα, μετά τον «πνευματικό βιασμό» και τις απειλές πού έχει ύποστει μέσα σ' αυτή.

Γι' αυτό ή απελευθέρωση ενός θύματος της πλάνης είναι μια ήρωική πράξη, πρωτίστως γι' αυτό τό ίδιο τό θύμα και συγχρόνως γεγονός χαρμόσυνο για όλους όσους έγνώρισαν και έζησαν την περιπέτειά του.

Μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στις αρνητικές συνέπειες στα άτομα, στην οικογένεια και στο κοινωνικό σύνολο από την δραστηριότητα των αίρέσεων. Έχουμε ακόμη καταγράψει τις γνώμες πολλών εμπειρογνομόνων για τον τρόπο άπεξάρτισης των θυμάτων από τα «ψυχοναρκωτικά» των νεοφανών αίρέσεων. Πρωτοπόρος στον τομέα αυτό, - θεωρητικά με τα βιβλία του και πρακτικά με την ποιμαντική μέριμνά του - υπήρξε ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος¹.

Στό παρόν άρθρο θα μεταφέρουμε μία όμολογία που μας κατέθεσε ένας «άπελεύθερος» όπαδός της πλάνης. Μέσα σ' αυτή την όμολογία καταγράφονται και επιβεβαιώνονται, στην πράξη, όσα κατά καιρούς υποστηρίξαμε για τις μεθόδους δραστηριότητας των αίρέσεων. Στό κείμενο αυτό φαίνονται καθαρά οι αρνητικές και επικίνδυνες συνέπειες πάνω στα θύματα των αίρέσεων από την ένταξή τους στις διάφορες αίρετικές και παραθρησκευτικές ομάδες, αλλά προβάλλει και ή έλπίδα που πάντοτε υπάρχει για κάθε θύμα να βρει τό θάρρος και να ζήσει τή στιγμή της απελευθέρωσής του από τά δεσμά της δουλείας, στην όποία είχε βρεθεί, πιθανώς από άγνοια και χωρίς να αντιλαμβάνεται τί ακριβώς είχε κάνει.

Έμεις δημοσιεύουμε έδω την όμολογία αυτή, όχι μόνο γιατί επιβεβαιώνει τις θέσεις μας και τις απόψεις μας για τους κινδύνους που έλλοχεύουν από την ένταξη νέων κυρίως ανθρώπων στις ομάδες της σύγχρονης πλάνης, αλλά και διότι, άφ'ένός μέν, θά βοηθήσει στό να φανεϊ, μέσα

από την πράξη, τό μέγεθος της άπειλής από τή δραστηριότητα των ομάδων αυτών και, άφ'έτέρου, θά δώσει την έλπίδα - σέ όσους ζούν μέ τό πρόβλημα - ότι πάντοτε, μέ τή χάρη του Κυρίου Ίησου, ύπάρχει φως στό σκοτεινό τουνελ της αίρεσης, στό όποιο οι ίδιοι έχουν έγκλωβιστεί ή τά μέλη της οικογενείας τους.

α) Η δουλεία

Νέος, λοιπόν, ό «άπελεύθερος» της πλάνης στην περίπτωση μας, μέλος ευυπόληπτης κοινωνικά οικογενείας, σπουδαστής, μέ καλή παιδεία και άγαθές προθέσεις και όράματα. Θά λέγαμε, καλοπροαίρετος νέος, μέ αρχές και μέ μέλλον ευόϊωνο. Παράλληλα μέ τις σπουδές του, όπως συμβαίνει μέ πολλούς νέους, αναζητούσε να δει βαθύτερα τά πράγματα, να δώσει και νόημα στή ζωή του. Έτσι λοιπόν όμολογει: «*Ηθελα να μέ όρίσω ιδεολογικά ως μιá όντότητα, ψάχνοντας για άπαντήσεις για τά πάντα από παντού*». Δικαιολογημένη και έπαινετή ή άγωνία του και ή προσπάθειά του.

Όμως, καταγράφει ό ίδιος δύο μειονεκτήματά του. Τό ένα: «*Για τον Χριστό είχα άπλως έναν άκρατο θαυμασμό και σεβασμό προς τό πρόσωπό Του, αλλά καμία σχέση μέ τά δώρα της Ανάστασης Του*». Και τό δεύτερο: «*Όντας μακριά από τό σπίτι μου και την οικογένειά μου προσπαθούσα να βρω κάτι ή κάποιον που θά μέ καθοδηγούσε στην αναζήτησή μου αυτή*».

Έδω καταγράφονται δύο από τις πιο βασικές αιτίες που όδηγοϋν στην πλάνη. Η άγνοια και μάλιστα πάνω σέ ζωτικούς όντολογικούς προβληματισμούς και ή έλλιπής κατήχηση του νέου. Και έπειτα ή κατάσταση «ύψηλοϋ κινδύνου» του νέου σπουδαστή, ή απομάκρυνση από την οικογένειά του. Και οι δύο καταστάσεις δημιουργοϋν στην ψυχή του κενό, μοναξιά, ανάγκη διαλόγου και στήριξης «για

1. Βλ. κυρίως τά βιβλία του:

Ποιμαντική αντιμετώπιση των αίρέσεων και της παραθρησκείας.
Ομάδες άσυμβίβαστες μέ την Όρθόδοξη Πίστη.
Αντιμετώπιση των αίρέσεων, προβληματική και στρατηγική.
Αντιμετώπιση των αίρέσεων και της παραθρησκείας. Πρακτικός όδηγός για την οικογένεια.

τά πάντα από παντού». Στην αναζητήσή του αυτή εμφανίζεται ο «φωτισμένος σωτήρας», είτε αυτός λέγεται γκουρού ή μεσσίας ή «δάσκαλος» ή ψυχοθεραπευτής κ.ο.κ., για να «καλύψει τό κενό». Βέβαια ο καλόπιστος και ανυποψίαστος νέος, βλέποντας έναν «βομβαρδισμό αγάπης» εκ μέρους του «δασκάλου», σκλαβώνεται από τό «ένδιαφέρον» του, τόν έκλαμβάνει ως «παντογνώστη» -όπως του παρουσιάζεται - και «άνιδιοτελή» -όπως λέει- καθοδηγητή του, τόν εμπιστεύεται τυφλά και δέχεται ανεπιφύλακτα τήν προσφορά του. Έτσι ο νέος αρχίζει να συζητεί μαζί του «για θέματα μεταφυσικά και παραφυσικά».

Εκεί άκουσε ο ύποψήφιος όπαδός για «όράματα», για «έπιταγές του Θεού», για «έκλεκτούς», για «γνώση» και μάλιστα «μυστική», για «δυνάμεις», πού θά αποκοτούσαν οί «έκλεκτοί» κ.ο.κ.

Έντυπωσιάστηκε ο νέος και παραδόθηκε όλοκληρωτικά στον «δάσκαλο». Σημειώνει ο ίδιος: «Μή έχοντας στέρεες βάσεις να αντικρούσω τά όσα μου έλεγε πείστηκα πώς όντως ήταν ένα άτομο με Θεία αποστολή. Τόν άφησα λοιπόν να με καθοδηγήσει ενώ θά τόν βοηθούσα όσο μπορούσα στή θεία του αποστολή. Η αρχή αυτής τής σχέσης μας βρήκε αυτόν στό ρόλο του δασκάλου και έμένα στό ρόλο του μαθητή».

Σιγά σιγά άρχισε ο νέος να αισθάνεται ότι πράγματι είναι κι αυτός ένας «έκλεκτός»: «Ένιωθα ξεχωριστός από τους υπόλοιπους συνανθρώπους γύρω μου, έκλεκτός. Δέν ήμουν πιά ένα άσήμαντο παιδί πού προσπαθούσε να βρεί άπαντήσεις μέσα στα πλήθη, ήμουν πιά μία όντότητα πού αντίθετα μέ τους άλλους έφαχνε άπαντήσεις για άνώτερα πνευματικά θέματα και γι' αυτό ο Θεός του τίς έδωσε μέσα από ένα πνευματικό άτομο».

Στή φάση αυτή ο νέος όπαδός δέν είναι σε θέση να αντιληφθῆ πού στοχεύει ο «δάσκαλος». Δέν ύποτεύεται και δέν μπο-

ρεϊ να φανταστεί ότι ο όλος χειρισμός του αποβλέπει στην όλοκληρωτική ύποδούλωσή του, στην έκμηδένιση τής προσωπικότητάς του και στην τυφλή ύποταγή του στα σχέδια, στους σκοπούς και στα ιδιότελή συμφέροντα του «δασκάλου». Γι' αυτό όταν άρχισε να προβάλλει «άντιστάσεις άμφισβητώντας τον φέροντάς τον λογικά έπιχειρήματα», τότε άρχισε ο «δάσκαλος» τίς «άποκαλύψεις», μέ τίς όποιες «έπεισε» τελικά τόν «μαθητή» του για τήν «θεϊκή» του αποστολή.

Τώρα ο «μαθητής» αισθάνθηκε «όχι μόνο άλαζονικά ξεχωριστός πού (είχε) είχα έπιλεχθει μέσα από μία καθόλου τυχαία σύμπτωση, να κατέχω τή Γνώση μέσα από ένα θεόπνευστο άτομο, αλλά και σίγουρος γι' αυτή τή Θεϊκή του προέλευση λόγω τής όποιας δέν είχα κανένα δικαίωμα να τόν άμφισβητήσω σε ότιδήποτε». Θυμάμαι, λέει, ότι «αισθανόμουν πιά ιδιαίτερος άφού συμμετείχα σε ένα άπόκρυφο σχέδιο του Θεού μέ δυνάμεις ουσιαστικά προερχόμενες από αυτόν μέσω ενός άπεσταλμένου του».

Η καλλιέργεια τής άλαζονείας και τής υπεροπτικής συμπεριφοράς στους όπαδούς -πού συστηματικά εφαρμόζεται σε όλες αυτές τίς ομάδες- κάνει τό θυμα να βλέπει τους άλλους, τους άμύητους, ως όντα κατώτερα, άμαθη, άξια οίκτου, άν όχι ως «βέβηλους».

Όπως όμως συμβαίνει σε όλες αυτές τίς περιπτώσεις, μεγάλο έμπόδιο για τήν έπίτευξη του σκοπού τής ομάδας και του άρχηγού είναι ή οικογένεια και τό παρελθόν του όπαδού. Γι' αυτό, μέσα στις τεχνικές πού εφαρμόζονται από τίς ομάδες αυτές, είναι και ή άποκοπή του ύποψηφίου όπαδού από τήν οικογένειά του και τό μέχρι τότε παρελθόν του, ώστε να τά ξεγράψει, να τά θεωρήσει ως «χαμένο χρόνο» και λαθεμένη πορεία και να αναζητήσει μία «σωστή» πορεία μέσα στην ομάδα, να άναγεννηθει μέσα στο νέο περιβάλλον του.

Ἔτσι καί ὁ νέος στήν περίπτωσηή μας ὁμολογεῖ: «Θέλησε νά μᾶς κάνει νά ξεκόψουμε σταδιακά ἀπό τίς ἄλλες παρέες μας καί τήν οἰκογένειά μας ἔτσι ὥστε νά εἴμαστε ὀλοκληρωτικά δικοί του. Ἄρχισε λοιπόν νά κατηγορεῖ τούς φίλους μας χωρίς νά τούς ἔχει ἀντικρῦσει ἔστω ὀπτικά, πράγμα πού δέν χρειαζόταν νά συμβεῖ ἔχοντας ὑπέρχειες δυνάμεις. Ἡ τεχνική ἦταν ἡ ἐξῆς: μᾶς ἔλεγε νά περιμένουμε γιά νά δοῦμε πώς κάποια στιγμή καί οἱ φίλοι καί οἱ συγγενεῖς μας θά μᾶς τόν κακολογήσουν καί θά μᾶς ζητήσουν νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό αὐτόν».

Ἡ «προφητεία» τοῦ «δασκάλου» «ἐπαληθεύεταν», βεβαίως, σέ λίγο ὅταν, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ οἰκογένεια ἀντιδρῶσε γιά τήν κατάσταση τοῦ παιδιοῦ της. Τό ἐπιβεβαιώνει ὁ συντάκτης τῆς «ὁμολογίας»: «Αὐτό βέβαια συνέβαινε ἀφοῦ ὅταν κάποιος ζεῖ σέ μιά κατάσταση δαιμονική ἢ ἐμφάνισή του ἀλλάζει ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά ἔχοντας μετατραπεί σέ ἕνα ἀλλοπρόσαλο ἀγρίμι καί οἱ δικοί του ἄνθρωποι πού πραγματικά τόν ἀγαποῦν ἀνησυχοῦν γι' αὐτόν».

Ὁ «δάσκαλος», τότε, λέει ὁ νέος τῆς «ὁμολογίας», «ὅταν μᾶς ἔλεγαν οἱ δικοί μας ἄνθρωποι νά ἀπομακρυνθοῦμε αὐτός ἀτάραχος μᾶς ὑπενθύμιζε τήν πρόβλεψή του πώς θά συνέβαινε αὐτό καί μεμψίμοιρος μελαγχολοῦσε γιά τό χλευασμό πού γνώριζε ἀπό τούς ἀνθρώπους χωρίς λόγο κατὰ ἕνα τρόπο μαρτυρικό· τό τελευταῖο στάδιο αὐτῆς τῆς τεχνικῆς ἐλέγχου ἦταν τό συμπέρασμα πώς στό πρόσωπό του θά βρῖσκαμε ἐπιτέλους τήν ἀληθινή φιλία καί οἰκογένεια».

Ἄν ὁ μέλλον ὀπαδός ἐπιτύχει στά μάτια τοῦ «δασκάλου» καί σ' αὐτή τήν «δοκιμασία» καί «καταλείπει τόν πατέρα αὐτοῦ καί τήν μητέρα» γιά χάρη τοῦ «δασκάλου», τότε ἔχει ὀλοκληρωθεῖ πλέον τό σχέδιο τοῦ χειρισμοῦ του καί μπορεῖ νά ἀνήκει στους «ἐκλεκτούς». Δηλαδή οὐσιαστικά νά ἔχει καταστεῖ ἕνα πειθήνιο καί ἄβουλο ὄργανο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ομάδας, τό ὁποῖο εἶναι

ἔτοιμο νά δεχθεῖ ὅποιαδήποτε διδαχή καί ἐντολή τοῦ «δασκάλου». Πράγμα πού συνέβη καί στήν περίπτωσηή μας.

Ἔτσι ὀλοκληρώνεται ἡ φάση τοῦ «ποδηγετισμοῦ» τοῦ ὀπαδοῦ. Μέ τίς τεχνικές αὐτές, λέει στήν ὁμολογία του ὁ πρῶν ὀπαδός, ἡμουν ἔτοιμος «νά ἀναγνωρίσω ὀλοκληρωτικά τή θεϊκή του ιδιότητα τήν ὁποία δέν εἶχα κανένα δικαίωμα νά ἀμφισβητήσω ὄντας ἕνας τρωτός, ἀγνώμων ἄνθρωπος».

Μέ ὅλες αὐτές τίς μεθοδεύσεις ἐπιδιώκεται νά πειθοῦν οἱ ὀπαδοί ὅτι, ὅτι κάνουν τό κάνουν γιά τό καλό τοῦ κόσμου καί τό δικό τους καλό, γιά τήν δική τους πνευματική ἀνέλιξη, χωρίς νά ὑποψιάζονται ὅτι ὑπηρετοῦν δουλικά τά συμφέροντα καί τίς ἐπιθυμίες τοῦ «δασκάλου». Στή συνέχεια, ὁ «δάσκαλος» κάνει τήν τρομερή «ἀποκάλυψη» ὅτι «ὁ δεύτερος Μεσσίας ἦταν αὐτός». Καί τότε «ἄρχισε γιά πρώτη φορά νά μᾶς ζητάει νά κάνουμε πράγματα γι' αὐτόν, τά ὁποία θά μᾶς βοηθοῦσαν νά ἀνέλθουμε πνευματικά καί νά ἀποκτήσουμε δυνάμεις μέ τίς ὁποῖες θά τόν βοηθοῦσαμε νά πολεμήσει στήν «τελική μάχη»».

Οἱ ὀπαδοί, μετά ἀπό αὐτή τήν «ἀποκάλυψη» αἰσθάνονταν πλέον ὑπεροπτικά ὡς ἐκλεκτοί φίλοι τοῦ «δασκάλου», πού τόν βοηθοῦσαν στήν ἐκπλήρωση τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς του. Τό βεβαιώνει ὁ συντάκτης τῆς «ὁμολογίας»: «Μετά ἀπ' αὐτή τή φάση ἡμασταν πιά κάτι παραπάνω ἀπό φίλοι, ἡμασταν μιά ἱερή ομάδα ἢ ὁποία ὑπάκουε στίς βουλές, τά ὄραματα καί τίς θεόπνευστες ἐντολές του».

Στό τέλος, ὁ «δάσκαλος», γιά νά ἐγκλωβίσει, νά «δέσει» μαζί του τόν ὀπαδό, ἐφαρμόζει τήν ἔσχατη ἐπέμβαση πάνω στήν προσωπικότητά του, τόν ἐκφοβισμό, μιά τακτική πού συναντοῦμε σέ ὅλες τίς αἰρετικές καί παραθρησκευτικές ομάδες. Κί'αυτό τό ἐπιβεβαιώνει ὁ συντάκτης τῆς «ὁμολογίας»: «Ἡ τελευταία φάση γιά νά μᾶς κάνει ὀλοκληρωτικά δικούς του ἦταν

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)¹

(ιε' μέρος)

ΜΕΡΟΣ Γ'

Αίτια- Σκοποί- Αντιμετώπιση

Ποιά είναι τα αίτια εξάπλωσης των αι-

1. Από τό ανέκδοτο έργο του: «Διαβρωτική Έπίδραση των "Αιρέσεων". Αντιαιρετική ποιμαντική στη δεκαετία του 1990».

ό εκφοβισμός και ή έγγύηση πώς μόνο μαζί του θά εΐμαστε ασφαλείς».

Οί τρόποι και οί μέθοδοι πού εφαρμόζονται στην φάση αυτή είναι πολλοί και ποικίλοι. Σέ άλλες ομάδες ζητούνται γραπτές «έξομολογήσεις» τής μέχρι τότε ζωής του όπαδού, μέ καταγεγραμμένες όλες τίς πράξεις του, τά σφάλματά του και τίς αδυναμίες του, ακόμη και τίς τυχόν εγκληματικές ενέργειές του. Όχι βέβαια για νά του συγχωρηθούν, όσα ως άνθρωπος έπραξε, αλλά για νά χρησιμοποιηθούν στην κατάλληλη στιγμή έναντίον του. Σέ άλλες ομάδες εφαρμόζεται ή διοργάνωση ομαδικών οργιαστικών τελετών ή ταπεινωτικών πράξεων -στίς όποιες συμμετέχει ύποχρεωτικά ό όπαδός- μέ τίς όποιες καταρακώνεται ή προσωπικότητά του και ύποτάσσεται άβουλα στίς επιθυμίες του άρχηγού. Παράλληλα, ύποβάλλεται στό θυμά ή πεποίθηση ότι, αν φύγει από την ομάδα, όχι μόνο θά χάσει τά άγαθά τής πνευματικής ανέλιξής του, πού του προσφέρει ό άρχηγός, αλλά και θά κινδυνεύσει νά έκτεθει στά μάτια, όχι μόνο των πρώην συνοδοιπόρων του, αλλά και των δικών του και τής κοινωνίας.

Ό συντάκτης τής «όμολογίας» δέν αναφέρεται ειδικά στους τρόπους και τά μέσα του έκβιασμού πού εφαρμοζόταν σ'αυτή

ρέσεων και ιδιαίτερα των «Θρησκευτών των Νέων» στην εποχή μας; Ποιοί είναι οί νέοι στόχοι τους; Τί πρέπει νά γίνει για την όρθή αντιμετώπισή τους; Αυτά είναι τά έρωτήματα στά όποια θά προσπαθήσουμε νά άπαντήσουμε σ' αυτό τό κεφάλαιο.

την ομάδα. Κάνει μόνο λόγο για περιεργα τηλεφωνήματα τά όποια, κατά την διαβεβαίωση του «δασκάλου» γίνονταν από κάποιους «άλλους», πού «ήταν άτομα σαν κι έμας πού γνωρίζαμε πώς τό τέλος του κόσμου πλησιάζει, αλλά είχαν πάρει τό μέρος του διαβόλου... όλοι παρακολουθούμαστε από αυτούς τους "άλλους", οί όποιοι όντας λάτρεις του διαβόλου είχαν θέσεις έξουσίας και μέ δύναμη ούσιαστική μέ την όποια έλέγχουν τίς ανθρώπινες μάζες». Έτσι, ή ομάδα είναι τό «καταφύγιο» και ή ένταξη και παραμονή μέσα σ'αυτή έξασφαλίζει τους όπαδούς από τον κίνδυνο του «διαβόλου». Αν φύγουν από την ομάδα κινδυνεύουν και προδίδουν τον ύψηλό προορισμό τους για τον όποιο είχαν επιλεγεί, δηλαδή τό καλό του κόσμου.

Αυτή ή κατάσταση τρομοκρατίας πού περιγράφεται στην περίπτωση μας, θά μπορούσαμε νά πούμε ότι είναι κοινό χαρακτηριστικό των μεθοδεύσεων πού εφαρμόζονται στίς διάφορες ομάδες τής πλάνης. Έκείνα πού πιθανώς αλλάζουν είναι οί τίτλοι των ομάδων και τά όνόματα των άρχηγών και μερικές φορές οί άρχές τής διδασκαλίας τους και ή κατεύθυνση τής ιδεολογίας τους.

(Τό τέλος στό έπόμενο).

α) Αίτια

Γιά τό τεράστιο αυτό θέμα παραπέμπουμε στό βιβλίο μας «ΧΟΕ- Ένα ποιμαντικό πρόβλημα»- (έκδ. Γεράς Μητρο. Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1989). Έδω θά περιορισθούμε σέ μερικά βασικά αίτια, έχοντας υπόψη μας τά γεγονότα στήν Ανατολική Εύρώπη.

1. Νόημα ζωής, ασφάλεια, ζεστασιά

Γνωρίζουμε πώς βασικά αίτια γιά τήν έξάπλωση τέτοιων ομάδων είναι ή απώλεια νοήματος ζωής, «ζεστασιᾶς» καί ἐλπίδας γιά τό μέλλον.

Στό χῶρο τῆς Ανατολικῆς Εύρώπης καλλιεργεῖτο συστηματικά ή πεποιθήση πώς τά Συντάγματα αὐτῶν τῶν χωρῶν προσφέρουν προσανατολισμό καί ἀπάντηση σέ ὅλα τά προβλήματα τῆς ζωῆς. Οἱ νέοι μάθαιναν ἀπό τό σχολεῖο, ἀπό τίς κομματικές ὀργανώσεις, ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, ὅτι τό μέλλον ἀνήκει στίς χῶρες τοῦ λεγόμενου ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ. Ὅμως ξαφνικά ἐνοιώσαν νά φεύγει τό ἔδαφος κάτω ἀπό τά πόδια τους. Ἡ ἐπίσημη ἰδεολογία πετάχθηκε κυριολεκτικά στόν κάλαθο τῶν ἀχρήστων καί μαζί μ' αὐτήν ὁ θετικός προσανατολισμός πού στηριζόταν σ' αὐτήν. Ἀκόμη ἐξαφανίσθηκε ή εἰκόνα τοῦ «ἐχθροῦ», πού ἐνίσχυε τήν αὐτοπεποίθηση τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

Τώρα νοιώθουν τρομακτική ἀνασφάλεια, πού ἐκφράζεται ποικιλότροπα. Σχετικά μέ τό θέμα αὐτό ή ἐκπομπή Spiegel-Report τοῦ δορυφορικοῦ καναλιοῦ Sat 1 στίς 12/3/1990 ἀναφέρθηκε στήν περίπτωση Ἀνατολικογερμανίδας ἀπό τήν κομματική βάση, πού ή μεγαλύτερη ἐπιθυμία στή ζωή της ἦταν νά τῆς ἐπιτραπεῖ νά παρευρεθεῖ σέ ἕνα συνέδριο τοῦ κόμματος. Ὁλόκληρη τή ζωή της τήν εἶχε ἀφιερῶσει στήν ἐργασία γιά τά ἰδανικά τοῦ σοσιαλισμοῦ. Μετά τό γκρέμισμα τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν δέν μπόρεσε νά ἀντέξει καί αὐτοκτόνησε.

Σέ κανονικές συνθήκες μπορεῖ κανείς νά ἀναπτύξει δραστηριότητα στά πλαίσια τῆς συμμετοχῆς του στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῶν ποικίλων κοινωνικῶν πολιτιστικῶν καί πνευματικῶν φορέων πού ὑπάρχουν. Ὅμως στίς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εύρώπης αὐτό δέν ἦταν δυνατό, παρά μόνο σέ σχέση μέ τήν κρατοῦσα ἰδεολογία. Τό γκρέμισμα αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας δημιουργεῖ τή συναίσθηση ὅτι πρόσφερε κανείς ὀλόκληρη τήν μέχρι τώρα ζωή του στήν ὑπηρεσία ἑνός ψεύτικου ἰδανικοῦ καί μπορεῖ εὐκολά νά ὀδηγηθεῖ στήν ἀπόγνωση.

Τό αἶσθημα ἀνασφάλειας, ή ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον μεγαλώνει μέ τόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τήν ἀξία τοῦ νοήματος καί ἐνισχύεται ἀκόμη περισσότερο ἀπό τήν καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος, ή ὅποια σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τοῦ Th. Gandow, ἔχει πάρει σ' αὐτές τίς χῶρες μεγάλες διαστάσεις.

Αὐτά τά τρομακτικά ὑπαρξιακά κενά ἀνοίγουν τό δρόμο γιά τήν προσφορά τοῦ νέου προϊόντος «Ἐλπίδα», πού προσφέρουν στή θρησκευτική ἀγορά οἱ παραθρησκευτικές ὀργανώσεις.

Στίς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εύρώπης οἱ ἄνθρωποι δέν χρειαζόταν νά φροντίσουν οἱ ἴδιοι γιά τήν κάλυψη τῶν βασικῶν ἀναγκῶν, ὅπως ή κατοικία, ή ἐργασία καί ἄλλα. Ὅμως μέ τό ἀνοιγμα τῶν συνόρων τό πράγμα ἀλλάζει καί ὁ καθένας πρέπει νά φροντίσει γιά πράγματα, πού προηγουμένως δέν χρειαζόταν νά τά φροντίσει.

Στήν ἐκπομπή τοῦ Sat 1, γιά τήν ὅποια κάναμε λόγο, ἀναφέρθηκε πώς πολλοί Ἀνατολικογερμανοί νέοι πού κατέφυγαν στή Δ. Γερμανία ἐπέστρεψαν ξανά στήν πατρίδα τους, γιατί δέν μποροῦσαν νά ἀντιμετωπίσουν μόνοι τους τά διάφορα προβλήματα.

Τό ἴδιο φαινόμενο βλέπουμε καί σέ πολλές περιπτώσεις, πού ὀπαδοί διαφόρων αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ὀργα-

νώσεων, εγκαταλείπουν τις ομάδες αυτές. Αν δέν βρεθούν στο δρόμο τους άνθρωποι να τους βοηθήσουν σ' αυτό τό μεταβατικό στάδιο, μέ σκοπό τήν όμαλή επανένταξη στην κοινωνία, οδηγούνται στην απόγνωση, άκόμη και στην αυτοκτονία, ή επιστρέφουν στις ομάδες, έτοιμοι να δεχθούν όποιεσδήποτε ταπεινώσεις και έξευτελισμούς. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση «μαρτύρων του Ίεχωβά», τό ίδιο συμβαίνει και μέ άλλες ομάδες.

Ο Joachim Matz, ψυχαναλυτής, αναφέρει χαρακτηριστικά: «Πολλοί διακατέχονται από φόβο μπροστά στην έλευθερία. Γι' αυτό αναζητούν σταθερές δομές, έξασφάλιση και ένα νέο «φύρερ»!

2. Τά κενά τής ποιμαντικής τής Έκκλησίας

Αλλά σ' αυτά τά αίτια πρέπει να προσθέσουμε και τό γεγονός ότι οί έκκλησίες στην Ανατολική Ευρώπη δέν διαθέτουν τόν απαραίτητο όπλισμό για να άντιμετωπίσουν τόν κίνδυνο τών αίρέσεων και τής παραθρησκείας.

Άς πάρουμε για παράδειγμα τήν Ανατολική Γερμανία. Στο Wittemberg ύπάρχει ένα έκκλησιαστικό έρευνητικό κέντρο, μέ σκοπό να βοηθάει τήν Έκκλησία στον άγώνα της έναντίον τής Κρατικής άθεϊστικής ιδεολογίας. Αυτός ήταν ό βασικός αντίπαλος τής άπολογητικής τής Έκκλησίας σέ όλες τις δεκαετίες πού κυριάρχησε στή χώρα αυτή ό «ύπαρκτός σοσιαλισμός»: ή άπόλυτη άπαίτηση του κόμματος και του κράτους πάνω στή ζωή τών πολιτών. Όμως στή συνέχεια ό αντίπαλος δέν είναι αυτός. Είναι ή «θρησκευτική ζούγκλα», σύμφωνα μέ χαρακτηρισμό του Th. Gandow, μέσα στην όποία δέν έχουν μάθει να προσανατολίζονται. Αυτό άποδεικνύεται στην πράξη μέ τήν άφιξη τών ανθρώπων αυτών στις χώρες τής Δύσης. Διαπιστώνεται ότι από τους ανθρώπους αυτούς λείπουν οί θρησκευτικές δυνάμεις αντίστασης. Κάτι

παρόμοιο συμβαίνει και μέ τους Ρωσο-Ποντίους πού εγκαθίστανται στην Ελλάδα και όχι μόνο μέ αυτούς!

3. Ο έλεύθερος χρόνος

Ένα νέο στοιχείο πού άποδυναμώνει περισσότερο τό έργο τής Έκκλησίας στις χώρες αυτές είναι ή διάθεση του έλεύθερου χρόνου. Οί νέοι λόγου χάρη του Ανατολικού Βερολίνου μπορούν πλέον να περνούν τά βράδυα και τόν έλεύθερο χρόνο τους στο Δ. Βερολίνο, ή όπου άλλο. Έτσι και οί έκκλησιαστικές εκδηλώσεις και ένοριακές ευκαιρίες άποδυναμώνονται. Η έπαφή τής Έκκλησίας μέ νεαρό ποίμνιο δυσκολεύεται.

Οί δεσμοί τής τοπικής κοινότητας, ή άλληλεγγύη μεταξύ τών μελών της άποδυναμώνεται μέ τήν κίνηση φυγής. Έξάλλου στο νέο «χώρο» πού καταναλίσκεται ό έλεύθερος χρόνος παραμονεύουν οί κίνδυνοι. Έτσι τό κέρδος τών αίρετικών και παραθρησκευτικών ομάδων είναι μεγάλο: και σέ χρήμα, αλλά και σέ ανθρώπινο ύλικό.

β) Ο στόχος

Από όσα εκθέσαμε, γίνεται φανερό ότι πολλές νεοφανείς «θρησκείες» άποβλέπουν στή διάβρωση όλόκληρης τής κοινωνίας μας και στην πολιτική επικράτηση σέ παγκόσμιο επίπεδο.

Οί περισσότερες από τις ομάδες αυτές κηρύττουν μία έπερχόμενη όλική καταστροφή του κόσμου, στην περίπτωση πού δέν επιβληθεί ή ιδεολογία τους μέ ειρηνικά μέσα και δέν αναγνωρισθεί ή άπόλυτη άπαίτησή τους στην παγκόσμια πολιτική σκηνή.

Οί άνθρωποι πού έντάσσονται σ' αυτές τις ομάδες πιστεύουν πώς μέσα από ένα ολοκαύτωμα θά ανατείλει μία «Νέα Έποχή», στην όποία θά επιζήσουν μόνο όσοι βρέθηκαν στο «άσφαλές καταφύγιο», δηλαδή στην όργάνωση, ή όποία, κάτω από

τήν καθοδήγηση του «Αβατάρ» ή «μεσσία» της «Νέας Έποχης», ανέλαβε να δημιουργήσει τη «νέα φυλή», πού θά διοικήσει τη γή στη «χρυσή εποχή».

Άς πάρουμε για παράδειγμα την κίνηση του Μούν. Στη δεκαετία του 1970 διένειμε στη Γερμανία ένα φεύγ-βολάν, στο όποιο αναφερόταν: «Τό 1960 άρχισε ή Νέα Έποχή. Ο Θεός αποκάλυψε σε ένα μεγάλο Δάσκαλο την απόλυτη αλήθειά Του! Τά σύμβολα καί οί παραβολές της Βίβλου εξηγούνται απόλυτα σ' αυτή την αποκάλυψη. Η βασιλεία του Θεού ιδρύεται τώρα στη γή από τον Χριστό. Όλες οί θρησκείες θά ένωθούν σ' αυτή τη Νέα Έποχή, κάτω από ένα Δάσκαλο. Για πρώτη φορά στην ιστορία ο άνθρωπος μπόρεσε να φθάσει στην τελειότητα. Η τελειότητα στην όψη του Θεού διαφέρει από την τελειότητα κατά την αντίληψη των ανθρώπων. Ζοΰμε στις έσχατες ήμέρες της εποχής της Καινής Διαθήκης, ή όποία εκπληρώθηκε».

Σύμφωνα μέ τό βασικό έπιτελικό στέλεχος του Μούν, τον Young Oon Kim, «ή αποκάλυψη, δηλαδή τό τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, εκπληρώνεται σ' αυτό τον καιρό. Ο παλαιός ουρανός καί ή παλαιά γή βρίσκονται στην αποσύνθεση. Ένας νέος ουρανός καί μιá νέα γή δημιουργούνται σήμερα. Η νέα ιστορία της κυριαρχίας του Θεού άρχισε... Χρειαζόμαστε μιá νέα αποκάλυψη, πού να μās εξηγήσει τον τρόπο καί τον χρόνο της εκπλήρωσης της μεγάλης ύπόσχεσης του Ίησοϋ, καί να δείξει τό δρόμο στην ανθρωπότητα, για να προετοιμασθεί για τίς δραστικές αλλαγές του σύμπαντος. Άν ανατείλει μιá Νέα Έποχή, ή ανθρωπότητα πρέπει να ενημερωθει για τίς νέες κατανομές αυτής της εποχής».

Μέ ποιόν τρόπο θά ενημερωθει ή ανθρωπότητα για τη Νέα Έποχή, για τίς δραστικές αλλαγές καί για τίς νέες κατανομές; Αυτό τό λέγει στη συνέχεια ο Young Oon Kim, προλογίζοντας τίς «Θεϊκές Αρχές»

του Σάν Μούν Μούν: «Οί θεϊκές αρχές πού περιγράφονται σ' αυτό τό βιβλίο, είναι τώρα οί πρώτες αποκαλύψεις πού έλαβε αυτή ή ομάδα. Τό πλήρες σχέδιο της αποκατάστασης καί της ζωής στη Νέα Έποχή θά προσφερθούν σε έναν άλλο τόμο. Τό ύλικό πού χρησιμοποιήθηκε σ' αυτόν τον τόμο βασίζεται σε μιá πλήρη αποκάλυψη του Θεού»².

Η «Νέα Έποχή», λοιπόν, άρχισε τό 1960, κατά τό έτος του τέταρτου γάμου του Μούν για τον όποιο ή κίνηση πιστεύει πώς ήταν «ο γάμος του Αρνίου». Έτσι, κατά τον Young Oon Kim, «ο δεύτερος μεσσίας, πού εκπληρώνει την πρόνοια του Θεού καί την αποκατάσταση, θά κηρύξει τό σχέδιο για την ίδρυση του Νέου Κόσμου καί θά τον πραγματώσει. Η Χρυσή Έποχή, για την όποία οί άνθρωποι του παρελθόντος μόνο να όνειρευτούν μπορούσαν, θά ανατείλει στη γή κατά την εποχή μας. Έπειδή αυτός είναι ο κλητός του Θεού, καί εκπληρώνει τώρα τη θεϊκή αποστολή, ο Θεός τον αναγγέλλει μέ αποκαλύψεις. Αλλά εκτός από αυτό, για τό νέο Κυρίαρχο, μαρτυρούν ο Ίησοϋς καί ο πνευματικός κόσμος, μέ αυξανόμενο ρυθμό. Άν εκπληρώσει την αποστολή του καί αν ο Θεός δηλώνει πώς αυτός είναι ο Κύριος της Νέας Έποχης, τότε ή ανθρωπότητα πρέπει να τον ακολουθήσει... Η Νέα Έποχή άρχισε ήδη. Ο Κυρίαρχος της Νέας Έποχης θά κυριαρχήσει στον ουρανό καί στη γή μέ θεϊκή σοφία καί δύναμη καί μέ πατρική αγάπη καί ή βασιλεία του θά ύπάρχει σε όλους τους αιώνες»³.

Στόχος λοιπόν είναι ή επικράτηση του Μούν σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτό είναι ο «δεύτερος μεσσίας», πού ταυτίζεται μέ τον Θεό-Πατέρα. Σ' αυτόν ανήκει αναγνώριση, ύποταγή, λατρεία. Αυτό φαίνεται καθαρά στο «Ύμνολόγιο» της «Ένωτικής Έκ-

2. Young Oon Kim, παραπομπή στον F. W. Haack, Jesus Christus und/oder San Myung Mun, σελ. 8.

3. στο ίδιο.

MAZDAZNAN

Μία αντιχριστιανική και συγκρητιστική κίνηση

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου Δρ. Θ.
Λέκτορα Θεολογικής Σχολής Α. Π. Θ.

Mazdaznan είναι ή ονομασία μιᾶς αντιχριστιανικῆς - συγκρητιστικῆς κινήσης ὅπου συνδυάζει Ζωροαστρικὲς διδασκαλί-ες, διαλογισμό, χορτοφαγία καὶ διάφορες πρακτικὲς ὑγιεινῆς. Ἡ λέξη Mazdaznan εἶναι ἀρχαιοπερσικὴ καὶ σημαίνει κατὰ τὴν ἐπικρατέστερη ἐκδοχὴ «Δάσκαλος τῆς θείας σοφίας»¹. Ἀπὸ τὴν κίνηση δὲν ἀπουσιάζει καὶ μιὰ περιέργη ἀντίληψη περὶ Ἀρί-ας φυλῆς, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ ὀρισμένους ἐρευνητὲς ἔχει ρατσιστικὸ χαρακτήρα, ἐνῶ κατ' ἄλλους θεωρεῖται θεοσοφικὸ χαρακτῆρα ἐπίδραση².

Ἰδρυτῆς τῆς ἐν λόγω ἀντιχριστιανικῆς κινήσης ὑπῆρξε ὁ Otto Hanisch (1844 - 1936) πού ἀργότερα μετονομάστηκε σέ Ottoman Zar Adusht Han' isch καὶ ἦταν τέκνο Ρώσ-σου πρεσβευτῆ στὴν Τεχεράνη καὶ Γερμα-νίδας μητέρας. Ὁ Otto Hanisch ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε ἀσχοληθεῖ ἐπισταμένως μὲ τὸν Ζωροαστρισμὸ, εἶχε πραγματοποιήσει ἐπισκέψεις στό Θιβέτ καὶ εἶχε συσχετιστεῖ μὲ τὸν Τεκτονισμὸ. Στὶς ἀρχὲς τοῦ εἰκοστοῦ

αἰῶνα μετέβη στὶς ΗΠΑ ὅπου ἄρχισε συ-στηματικὰ νὰ διαδίδει τίς ιδέες του. Τό 1917 ἴδρυσε στὴν Καλιφόρνια τὴν «Reorganized Mazdaznan Temple Associations of Associates of God» ὡς φορέα διάδοσης τῶν ιδεῶν του³. Στό πρῶτο τέταρτο τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα οἱ ἀντιλήψεις τῆς ἐν λόγω κινήσης εἶχαν δια-δοθεῖ στόν εὐρωπαϊκὸ χῶρο.

Ἡ θέση τοῦ ἰδρυτῆ ἐντὸς τῆς ὀργάνωσης εἶναι καταλυτικὴ. Θεωρεῖται ἡ ἀφθαστη αὐθεντία, ὡς δάσκαλος εἶναι ἕνας νέος Ζαρατούστρας, ἀποτελεῖ ἐνσάρκωση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τῆς κομοθεω-ρίας τοῦ μέλλοντος⁴.

Ἡ κίνηση Mazdaznan αὐτοχαρακτηρίζε-ται ὡς ἡ παλαιότερη καὶ πληρέστερη γνώ-ση τῆς ζωῆς καὶ ὅτι οἱ ἀντιλήψεις της, ὅπως ὑποστηρίζουν, ἀπειχοῦν τό περιεχόμε-νο μιᾶς ἀρχέγονης Πρωτοθησκείας, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀντλοῦν γνώσεις κατὰ τρόπο ἀπο-σπασματικὸ οἱ διάφορες θρησκείες πού ἐμφανίστηκαν στὴν ἀνθρωπότητα. Ἀπὸ τό σύνολο τῶν ἀντιλήψεων τῆς ἐν λόγω ἀντι-

κλησίας». Στόν ὕμνο «The Lord has come», (Ὁ Κύριος ἦλθε) τοῦ «song 9», οἱ πιστοὶ ψάλλουν γιὰ τόν Μούν:

«Ὁ ὁδηγὸς καὶ Κύριός μας εἶναι ἐδῶ.

Ἦλθε στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,

Ἀκτινοβολώντας τὴν ἐνδοξη αὐγή,

Μέσα στό φῶς τοῦ Πατέρα,

Ὁδηγώντας τοὺς ἀνθρώπους ὅλους στό σκοπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ὡραία χώρα τοῦ Πατέρα, καλοσῶρισε τόν Κύριο!

Ἐλᾶτε, ἄς τραγουδήσουμε κι ἄς χαροῦ-με!».

Καὶ στὴν πρώτη στροφῆ, ὅπως καὶ στὴν ὀγδοῇ στό «Song of Victory» (Ψαλμὸ τῆς Νί-κης), ἀναφέρεται:

«Ψάλλατε πάντοτε ὡσαννά!

Ψάλλατε παντοτεινὰ δόξα!

Γιατὶ ὁ Κύριος ἐπανῆλθε,

Ψάλλατε αἰῶνια ὡσαννά!» (Holy Songs 19).

(Συνέχεια στό ἐπόμενο).

ΝΕΟ-ΑΘΕΪΣΜΟΣ: Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΘΕΟ!

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού

Ο διάβολος είναι ο μεγάλος αντίπαλος του Θεού. Αφότου ξέπεσε από την τιμητική και μακάρια θέση του στα τάγματα των αγγελικῶν δυνάμεων, ἔθεσε ὡς στόχο του

νά πλήξει τή Θεότητα πιστεύοντας, μέσα στην ἔγωστική του σκοτοδίνη, ὅτι μπορεῖ νά καταστρέψει τό Θεό καί νά πάρει τή θέση Του! Ὅμως διαπίστωσε ἔνωρίς ὅτι εἶναι

χριστιανικῆς κίνησης, θά σταθοῦμε σέ δύο σημεία. Τό πρῶτο εἶναι, ὅτι ἡ κίνηση ἀπορρίπτει τήν ὑπαρξη ἑνός προσωπικοῦ Θεοῦ ἔκτος τοῦ κόσμου, γί' αὐτό προσεγγίζει τό Θεό κατά τρόπο πανθειστικό⁵.

Τό δεύτερο σημείο, στό ὁποῖο θά σταθοῦμε, εἶναι οἱ ἀνιστόρητες πλάνες τοῦ ἰδρυτῆ, ὅπως κατ' ἑξοχήν ἐκφράζονται στό βιβλίο πού ἔγραψε τό 1921 μέ τίτλο *Yehoshua*, σχετικά μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Κατά τόν Otto Hanisch, ὁ Χριστός γεννήθηκε στίς 23 Μαΐου τοῦ ἔτους 749 ἀπό κτίσεως Ρώμης, ὡς κοινός ἄνθρωπος μέ τό ὄνομα *Yehoshua*. Ἐκπαιδεύτηκε ἀπό τούς Ἑσσαίους καί ἀσπάστηκε τίς ἰδέες τους πού τόν ἐπηρέασαν. Οἱ ἰδέες τῶν Ἑσσαίων, κατά τούς ἰσχυρισμούς πάντα τοῦ Otto Hanisch, ἦταν ἐπηρεασμένες ἀπό τίς ἀντιλήψεις τοῦ Ζωροάστρη. Ταξίδεψε καί σπούδασε στήν Αἴγυπτο, στήν Ἑλλάδα καί στήν Ἰνδία. Πολλά ἀπό τά θαύματά του εἶχαν σχέση μέ τίς γνώσεις πού ἀπέκτησε κατά τά ταξίδια του.

Μετά τή θανατική καταδίκη του, ζωντανός ἀκόμα, μέ τή συνδρομή φίλων του διέφυγε μέσω ἑνός μυστικοῦ περάσματος ἀπό τό λαξευτό μνημεῖο πού εἶχε τεθεῖ. Ἡ Ἀνάστασή του ἦταν ἕνα τρῦκ τῶν φίλων

του. Ἀρκετές ἡμέρες μετά τή φυγή σ' ἕνα χωριό στά ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνη ὑπενθύμισε στους μαθητές του τίς διδασκαλίες τους⁶.

Ἀπό τά παραπάνω, καθίσταται σαφές ὅτι οἱ ἀπόψεις τόσο τοῦ ἰδρυτῆ, ὅσο καί τῆς κίνησης *Mazdaznan*, εἶναι ἀντιλήψεις πού περιφρονοῦν τίς ἱστορικές πληροφορίες τῶν κανονικῶν Εὐαγγελίων. Ἀποτελοῦν σύνθεση φαντασιώσεων, παλαιότερων ἀντιχριστιανικῶν θεωριῶν γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὑλικοῦ πού ἀντλεῖται ἀπό ἀπόκρυφα κείμενα.

Σημειώσεις.

1. Βλ. H. Fr. von Campenhausen - Al. Bertholet, *Wörterbuch der Religionen*, 1952, σσ. 302-303. K. Hutten, *Seher, Grübler, Enthusiasten*, 10^η ἔκδ., 1966, σ. 322 Βλ. Rüdiger Hauth (Hrsg.), *Kompaktlexikon Religionen*, 1998, σ. 225.
2. Βλ. K. Algermissen, *Mazdaznan*, LTHK 7 (1935), στ. 30. K. Hutten, *Seher, Grübler, Enthusiasten*, ὅπ. π., σσ. 326 - 327. Πρβλ. J. M. Greer, *Enzyklopädie der Geheimlehren*, 2005, σ. 459.
3. Βλ. G. Schmid - G. O. Schmid (Hrsg.), *Kirchen-Sekten- Religionen*, 2003⁷, σ. 413.
4. Βλ. K. Hutten, *Seher, Grübler, Enthusiasten*, ὅπ. π., σ. 324.
5. Βλ. K. Algermissen, *Mazdaznan*, LTHK 7 (1935), στ. 30 - 31. J. M. Greer, *Enzyklopädie der Geheimlehren*, 2005, σ. 459.
6. Βλ. K. Hutten, *Seher, Grübler, Enthusiasten*, ὅπ. π., σσ. 333 -337. G. Schmid - G.O. Schmid (Hrsg.), *Kirchen-Sekten- Religionen*, ὅπ. π., σσ. 412 - 413.

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Εὐπρέπιος: «Ἐφόσον παραδέχεσαι ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀξιόπιστος καί δυνατός, πιστενέ τον καί θά μετέχεις στίς εὐλογίες του. Ἄν ὁμως τό παίρνεις ἀψήφιστα τό πράγμα, σημαίνει ὅτι δέν πιστεύεις».

“Τό Μέγα Γερωντικό”, ἔκδ.: Ἰ. Ἦσυχ. “Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης.

ἀδύνατον νά ἀγγίξει ἡ ἐχθρότητά του εὐθέως τή Θεότητα καί γι' αὐτό στράφηκε κατά τῶν θείων δημιουργημάτων καί ἰδιαίτερος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τήν κορωνίδα τῆς κτίσεως. Ἐπιθυμεῖ σφόδρα νά ἀποκόψει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν κοινωνία του μέ τό Θεό, ὥστε νά τόν προσδέσει στή δική του ἐπιρροή, καί τελικά νά τόν καταστρέψει. Πιστεύει πώς ἡ καταστροφή τοῦ ἀνθρώπου σημαίνει καίριο πλήγμα γιά τόν ἴδιο τό Θεό.

Διαβάζοντας μέ προσοχή τό ἱερό βιβλίό τῆς Γενέσεως παρατηροῦμε ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ διαβόλου, προκειμένου νά παρασύρει τούς πρωτοπλάστους στήν πτώση, ἐπικεντρώνεται στή μείωση τῆς ἀπολυτότητας τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι τό πρῶτο βῆμα τοῦ φαινομένου τῆς ἀθεΐας στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἀπό τή στιγμή πού οἱ πρωτόπλαστοι πείστηκαν γιά τήν σχετικότητα τοῦ Θεοῦ καί τή δυνατότητά τους νά γίνουν ἀπό μόνοι τους θεοί, ἄρχισε καί ἡ ἀμφισβήτησή Του, ἡ ὁποία στό διάβα τῶν αἰώνων πῆρε τή μορφή τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἄρνησής Του.

Εἶναι ἀλήθεια πώς στήν ἀρχαιότητα καί ὡς τά τέλη τοῦ μεσαίωνα ἡ ὀλοκληρωτική ἄρνηση τοῦ Θεοῦ ἦταν σπάνιο φαινόμενο. Ἀθεΐα σήμαινε κυρίως τήν ἄρνηση παραδεδομένων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Οἱ διαβόητες δίκες περί ἀθεΐας στήν ἀρχαία Ἑλλάδα ἀφοροῦσαν κατά κύριο λόγο τήν ἄρνηση τῶν σοφῶν καί ἐπιστημόνων νά λατρέψουν τίς ἄθλιες «θεότητες» τῶν πόλεων. Οἱ εἰδωλολάτρες χαρακτηρίζαν τούς πρώτους Χριστιανούς ὡς «ἄθεους», διότι δέν λάτρευαν τούς «θεούς» τοῦ παγανισμοῦ. Ὁ παρανοϊκός Ἰουλιανός (361-363), ὀνόμαζε τούς Χριστιανούς «ἄθεους», διότι ἀπέρριπταν τόν παγανισμό, τόν ὁποῖο ἤθελε νά νεκραναστήσει καί νά ἐπιβάλλει στήν αὐτοκρατορία.

Ὀλοκληρωτική ἄρνηση τῆς ὑπαρξης τοῦ Θεοῦ συναντᾶμε στή δυτική Εὐρώπη

στά χρόνια τοῦ λεγομένου «διαφωτισμοῦ». Ὑπερφίαλοι φιλόσοφοι, ἔχοντας ὑπόψη τους τήν προβολή ἑνός ἀντίχριστου Χριστιανισμοῦ καί τήν εἰκόνα ἑνός ἀντίθεου Θεοῦ, ἀπό τόν παπισμό καί τό γνήσιο τέκνο του τόν προτεσταντισμό, διατύπωσαν τή θεωρία τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ εὐρωπαϊκή διανόηση καί πρακτική ὡς τά σήμερα εἶναι στρατευμένη νά καταρρίψει τήν πίστη στό Θεό. Ὅμως τά ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς γιγαντιαίας προσπάθειας ἐδῶ καί τριακόσια χρόνια, δέν ἀπέδωσαν τά ἀναμενόμενα. Οἱ ἄνθρωποι ἀδιαφορώντας γιά τά κηρύγματα τοῦ ἀθεϊσμοῦ, συνεχίζουν νά πιστεύουν στό Θεό καί νά θρησκευοῦν.

Οἱ ποταμοί τῶν αἱμάτων στό ὄνομα τῆς ἀθεϊστικῆς ἰδεολογίας δέ στάθηκαν ἱκανοί νά ξεριζώσουν τήν πίστη στό Θεό ἀπό τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἰδιαίτερα στόν εἰκοστό αἰώνα μέ τή μαρξιστική ἰδεολογία. Ἡ ἀποτυχία τῶν ἀθεϊστῶν ὑπῆρξε οἰκτρή. Στίς μαρτυρικές χῶρες τῶν πρώην κομμουνιστικῶν καθεστώτων, ὅπου διαδραματίζονταν ἕνας ἀνελέητος διωγμός κάθε θρησκευτικῆς δραστηριότητας, τώρα ἔχουμε θρίαμβο τῆς θρησκευτικότητας! Εἶναι μιᾶ ἀνέλπιστη ἐκπληξη! Αὐτό πού πέτυχαν εἶναι νά ἀποτελεῖ ὄνειδος τό νά δηλώνει κάποιος σήμερα μαρξιστής!

Μέ τήν κατάρρευση τοῦ μαρξισμοῦ, ὁ ἀθεϊσμός ἐκφράζεται πλέον μέ τόν ἀσπισμό. Κατάλαβαν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀθεϊστές ὅτι μέ τή βία δέ μποροῦν νά πραγματοποιήσουν τό σκοπό τους, καί τό χειρότερο διαπίστωσαν ὅτι ἡ βία φέρνει ἀντίθετα ἀποτελέσματα! Ἔτσι τά τελευταῖα χρόνια μᾶς προέκυψε μιᾶ νέα μορφή ἀθεϊσμοῦ, τήν ὁποία οἱ εἰδικοί χαρακτηρίζουν ὡς «Νεοαθεϊσμό». Παγκόσμιοι ἡγέτες του, οἱ διαβόητοι ἐκπεφρασμένοι ἀθεϊστές: Richard Dawkins, Christopher Hitchens, Sam Harris, V. Stenger κ.ἄ. Ἐπί τῆς οὐσίας δέν ἄλλαξε τίποτε, οἱ στόχοι τοῦ διαχρονικοῦ ἀθεϊσμοῦ παραμένουν οἱ ἴδιοι, ἦτοι τό

γκρέμισμα τῆς πίστεως στό Θεό! Ἐκεῖνο πού ἄλλαξε εἶναι ἡ τακτική. Ἀποφάσισαν νά ἀποβάλουν τόν ἀπροκάλυπτο φονταμενταλισμό καί νά ἐνδυθοῦν τήν προβιά τοῦ «πολιτισμένου», τοῦ «διαλλακτικοῦ», τοῦ «αὐθεντικοῦ ἐπιστήμονα». Σήμερα οἱ ἀθεϊστές εἶναι «διανοούμενοι» καί λιγότερο πολιτικοί. Χρήσιμα ἐργαλεῖα τους. τὰ σύγχρονα μέσα ἐνημέρωσης καί ἰδιαίτερα τό διαδίκτυο. Χιλιάδες ἰστοσελίδες μέ ἀθεϊστικό περιεχόμενο βομβαρδίζουν τούς ἐπισκέπτες τους, προβάλλοντας τὰ δῆθεν κακά τῆς θρησκείας καί τὰ δῆθεν καλά τοῦ ἀθεϊσμοῦ. Οἱ στρατευμένοι ἀθεϊστές, δίκην ἱεραποστόλου, ἐπιχειροῦν νά «ἀπαλλάξουν τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τήν ἀσφυκτική μέγγενη τῆς θρησκείας», νά «ἐλευθερώσουν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπό τήν καταπιεστική πίστη στόν ἀνύπαρκτο Θεό, μέ σκοπό νά τόν ὀδηγήσουν στήν πρόοδο καί τήν εὐημερία, τήν ὁποία τοῦ στερεῖ ἡ θρησκευτική πίστη», «νά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι πώς ἡ μόνη λύση τῶν προβλημάτων τους καί ἡ εὐτυχία τους ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικά ἀπό τήν ἐπιστήμη, ἀπό τήν ὁποία τους ἀποξενώνει ἡ θρησκεία», κλπ. Μεγαλοστομίες, χωρίς οὐσία καί περιεχόμενο! Συνθήματα χλιοειπωμένα, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ «διαφωτισμοῦ», τὰ ὁποία δέν πείθουν κανέναν σοβαρό ἄνθρωπο.

Προσφιλῆς τους μέθοδος, ἡ παραποίηση καί ἡ παραχάραξη τῆς ἱστορίας. Μιά δοκιμασμένη μέθοδος ἀπό τίς ὁμάδες τοῦ σύγχρονου ἀποκρουφιστικοῦ πλέγματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί ἰδιαίτερα τοῦ νεοπαγανισμοῦ. Ὅσοι γνωρίζουμε ἱστορία μένουμε ἐκθαμβοί μπροστά στό εὖρος τῆς ἱστορικῆς παραχάραξης. Κάνουν ἐπίσης φρικτή παραποίηση καί ἐκμετάλλευση τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων. Ἔχοντας ὡς «εὐαγγέλιό» τους τίς νεοδαρβινικές θεωρίες καί ἐπιλέγοντας μέ δεξιότεχνία ὅσες ἐπιστημονικές θεωρίες καί πορίσματα τούς

ἐξυπηρετοῦν, προσπαθοῦν νά στηρίξουν τίς ἄλλοπρόσαλλες δοξασίες τους. Πρῖν λίγο καιρό, ὅταν ἀνακοινώθηκε ἀπό τούς ἀστρονόμους ὅτι ἀνακαλύφθηκε κάποιος πλανήτης σέ κάποιο ἄστρο τοῦ γαλαξία μας, πού ἴσως μοιάζει μέ τή γῆ μας, ἔσπευσαν οἱ στρατευμένοι τοῦ ἀθεϊσμοῦ νά διακηρύξουν πώς «ἐδῶ τελειώνει τό παραμῦθι τοῦ Θεοῦ»! Τελευταία κυκλοφόρησε τό βιβλίο τοῦ ἀθεϊστῆ συγγραφέα **Richard Dawkins** μέ τόν πομπώδη τίτλο: «**Ἡ Περί Θεοῦ Ἀὐταπάτη**», ὅπου ἐπιχειρεῖται μέ ἄθλια σοφίσματα, χυδαία ἱστορική παραχάραξη καί παραποίηση ἐπιστημονικῶν δεδομένων, νά παρουσιασθεῖ ἡ πίστη στό Θεό ὡς γελοιότητα καί αὐταπάτη. Μελετώντας ὁμως τό βιβλίο ἑνός ἀληθινοῦ ἐπιστήμονα τοῦ **Alistair McGrath**, καθηγητῆ στό πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης, μέ τίτλο: «**Ἡ Ἀὐταπάτη τοῦ Dawkins**», (ἀπάντηση στόν ὡς ἄνω ἀθεϊστή συγγραφέα), ἀποδεικνύονται πανηγυρικά ἡ ρηχότητα, ἡ γελοιότητα καί τὰ ἀπατηλά ἐπιχειρήματά του! Στό κατάπτυστο βιβλίο του ὁ θρασύς παραχαράκτης **Richard Dawkins** ζητᾶ νά τοῦ παρατεθεῖ ἔστω καί ἓνα ἔγκλημα τοῦ ἀθεϊσμοῦ. Ὁ McGrath τοῦ παραθέτει τὰ ἑκατομμύρια ἐγκλήματα, ὅπως αὐτά τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης καί τῶν μαρξιστικῶν καθεστώτων, καταδεικνύοντας τόν ἀθεϊσμό ὡς διαχρονική δολοφονική συμμορία!

Ἄλλη πρόσφορη τακτική τοῦ νεοαθεϊσμοῦ εἶναι ἡ κοινωνική ὀργάνωση. Ἀθεϊστές σέ ὅλο τόν κόσμο ἰδρύουν ὀργανώσεις καί ἐνώσεις ἀθέων γιά τόν καλλίτερο συντονισμό τῆς δράσης τους, καταθέτοντας σ' αὐτές τίς ἀπόψεις τους καί τόν ὀβολό τους γιά τή διάδοση τῶν ἀθεϊστικῶν ἀρχῶν καί τήν ἐνδυνάμωση τῆς ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας. Στήν Ἀγγλία τό ἀθεϊστικό ρεῦμα ἔχει πάρει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις. Κατόρθωσαν οἱ ἀθεϊστικές ὀργανώσεις καί ἀγόρασαν διαφημιστικό χῶρο στά μέ-

σα μαζικής μεταφορᾶς (Λεωφορεῖα), ὅπου ἀναρτοῦν ἀφίσεις μέ ἀθεϊστικά συνθήματα, ὅπως **«Πιθανότατα δέν ὑπάρχει θεός, ἀπολαῦστε τή ζωή σας»!** Τό ἴδιο καί στίς ΗΠΑ, ὅπου ἀγόρασαν διαφημιστικό χῶρο στό μετρό τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀναρτώντας ἀθεϊστικά μηνύματα, μέ τά ὅποια βομβαρδίζονται ἑκατομμύρια ἐπιβάτες τήν ἡμέρα. Ἐρευνα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπέιλορ, τό 2006, ἔδειξε ὅτι περισσότεροι ἀπό 15.000.000 ἄθεοι στίς ΗΠΑ δηλώνουν στρατευμένοι στό ἄρμα τοῦ ἀθεϊσμοῦ. Διοργανώνουν ἐπίσης πληθώρα διεθνῶν συνεδρίων, κυρίως σέ πανεπιστήμια, στά ὅποια βγάζουν ἐπιστημοφανῆ πορίσματα, ὅτι δῆθεν ὑπάρχει ἀπόλυτη διάσταση μεταξύ ἐπιστήμης καί θρησκείας, ὅτι ἡ πίστη στό Θεό εἶναι ἀνασταλτικός παράγων τῆς προόδου, κλπ. Ἄλλη δραστηριότητα τῶν ἀθεϊστικῶν ὀργανώσεων εἶναι ἡ παρότρυνση πολιτῶν νά ἀποκηρύξουν τό χριστιανικό βάπτισμα καί τήν ὅποια θρησκευτική τους ιδιότητα, ἐπισήμως στίς κρατικές ἀρχές. Στή χώρα μας ἔχει ὀργανωθεῖ παρόμοιο κίνημα ἀπαλοιφῆς τοῦ βαπτίσματος ἀπό τά δημοτολόγια τῶν Δήμων, τήν ἴδια στιγμή πού καί οἱ νεοπαγανιστές κάνουν μυστικές τελετές **«ἐξαγνισμοῦ ἀπό τό μίασμα τοῦ χριστιανικοῦ βαπτίσματος»!** Εἶναι ἄραγε σύμπτωση αὐτό; Φρονοῦμε πώς ὄχι! Μέσα ἀπό τίς ἀπειράριθμες ἀθεϊστικές ἰστοσελίδες προβάλλονται «ὁμολογίες» «πρώην πιστῶν», οἱ ὅποιοι **«ἀποχαιρετοῦν τή θρησκευτική τους πίστη»**, μέ γελοῖα, παιδαριώδη, χιλιοειπωμένα ἐπιχειρήματα, πανομοιότυπα σέ κάθε περίπτωση, ἀντιγραμμένα κυριολεκτικά μέ καρμπόν!

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά χαρακτηρίσουμε τόν νέο ἀθεϊσμό ὡς μιά **«νέα θρησκεία χωρίς θεό»**, διότι ἔχει ὅλα τά χαρακτηριστικά τῆς θρησκείας, ἤτοι: μεταφυσική πίστη στήν ἀνυπαρξία τοῦ Θεοῦ, πνευματικούς ἡγέτες, δόγματα, φανατισμό, ἱεραποστολικό ζῆλο, ὀργάνωση καί στρατεύση

ὄπαδῶν, φονταμενταλισμό, μεσσιανισμό, κλπ. Αὐτό τό πιστεύουν καί τό δηλώνουν καί οἱ ἴδιοι οἱ ἄθεοι. Ὁ ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἀθεϊστής λέκτορας στό πανεπιστήμιο τῆς Μεμβούρνης Θωμάς Πατάκης δήλωσε: **«Ἀρχίσαμε νά κάνουμε θεσμούς, ὅπως μιά θρησκεία, ἔχουμε ἱερεῖς, ἀποστόλους καί ὄπαδούς»!** Διαθέτει ἡ σύγχρονη ἀθεϊστική θρησκεία ἀκόμα καί «μάρτυρες», ὅπως ὁ **Taslina Nasreen**, ἀντιφρονῶν ἀπό τό **Μπαγκλαντές**, ὁ ὁποῖος ἔγινε στόχος ἀπό τούς μουσουλμάνους γιά τήν ἀθεϊστική του δράση! Ἐνας ἀπό τούς ἡγέτες τοῦ παγκόσμιου νεοαθεϊσμοῦ ὁ **Sam Harris**, δίκην γνησίου θρησκευτικοῦ προφήτη, **«προφήτεψε»** πώς **«ἂν ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δέν ἀπαρνηθεῖ τή θρησκευτική του πίστη, θά ἐπέλθουν τεράστιες φυσικές καταστροφές»** (www.kathimerini.gr)! **Μάλιστα!**

Φρονοῦμε ὅτι ἡ πολεμική κατά τῶν θρησκευόμενων καί ιδιαίτερα κατά τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ἔχει μπεῖ σέ νέα ἐπικίνδυνη φάση. Ὁ ἀντίδικος διάβολος δίνει τήν ὑστατη καί δυναμικότερη μάχη του κατά τοῦ Θεοῦ στούς ἔσχατους χρόνους πού ζοῦμε. Ἡ ἄθη θρησκεία τοῦ νεοαθεϊσμοῦ εἶναι ἕνα ἀπό τά ἀπειράριθμα δολοφονικά πλοκάμια τοῦ σύγχρονου παγκόσμιου «πνευματικοῦ» τέρατος τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»**, ὁ ὁποῖος ἐξυπηρετεῖ πλήρως τό ἐφιαλτικό ὄραμα τῆς ἀνατριχιαστικῆς πανθρησκείας, τῆς ὁποίας «θεός» θά εἶναι ὁ Ἐωσφόρος, ὁ προσφιλέτης «θεός» τῶν νεοεποχιτῶν. Τό γκρέμισμα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, πού ὀραματίζονται καί ἐπιδιώκουν οἱ ἀθεϊστές, δέ θά σημάνει τήν ἀπουσία Του, ἀλλά τήν ἀντικατάστασή Του ἀπό τόν ἀρχέκακο ἐπαναστάτη, ὁ ὁποῖος ἐπιβουλεύεται τό θρόνο τῆς μεγαλοσύνης Του! Αὐταπατῶνται οἰκτρά ὄσοι ἀπό τούς θλιβερούς ὄπαδούς τοῦ ἀθεϊσμοῦ πιστεύουν σέ μιά ἀπόλυτα ἄθη μελλοντική κοινωνία, διότι στή θέση τοῦ Θεοῦ θά θρονιαστεῖ ἐξάπαν-

ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΘΕΟΥ

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Π.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

2011. «Σκοπιά», 1-1-11, σελ. 13, 14: «Οι Γραφές δείχνουν ότι ο Ιεχωβά είναι “ο μόνος σοφός” (Ρωμ. 16: 27): Οι ουράνιοι άγγελοι του Θεού παρέστησαν μάρτυρες πολλών εκδηλώσεων αυτής της απεριόριστης σοφίας. Άρχισαν να αλαλάζουν επευφημώντας, όταν ο Ιεχωβά έφερε σε ύπαρξη τα επίγεια δημιουργήματά του (Ι-ώβ 38:4-7). Αναμφίβολα αυτά τα νοήμονα πνευματικά πλάσματα παρακολουθούσαν τα γεγονότα στον κήπο της Εδέμ με μεγάλο ενδιαφέρον. Άρα θα ήταν παράλογο να δημιουργήσει ο σοφός Θεός ένα φοβερό σύμπαν και πάμπολλα έξοχα επίγεια έργα και μετά να φέρει σε ύπαρξη, υπό το βλέμμα των αγγελικών του γιων, δύο μοναδικά δημιουργήματα τα οποία γνώριζε ότι θα αποτύγχαναν. Ασφαλώς το να σχεδιάσει μια τέτοια καταστροφή θα ήταν πέραν της λογικής. Κάποιος ίσως αντιτείνει: “Μα πως είναι δυνατόν να μην γνώριζε ένας πάνσοφος θεός”. Ομολογουμένως, μία πτυχή της μεγάλης σοφίας του Ιεχωβά είναι η ικανότητα

που έχει να γνωρίζει “από την αρχή... το τέλος” (Ησ. 46: 9, 10). Εντούτοις δεν είναι υποχρεωμένος να χρησιμοποιεί αυτή την ικανότητα, όπως δεν είναι υποχρεωμένος να χρησιμοποιεί την τεράστια δύναμή του στο πλήρες».

Ο Θεός, μᾶς λέει τό κείμενο τῆς «Σκοπιᾶς», δέν εἶναι ὑποχρεωμένος νά χρησιμοποιεῖ τήν τεράστια δύναμή Του στό πλήρες. Κατά τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», ὁ Θεός δέν εἶναι πάντοτε ὁ Αὐτός. Ἄλλοτε εἶναι παντοδύναμος, στό «πλήρες», ἄλλες φορές μειώνει τήν δύναμή Του, ἀναλόγως μέ τό τί ἐξυπηρετεῖ τή «Σκοπιά» γιά νά προβάλλει τίς ἀπόψεις της. Ἐπειδή ὁμως, ὁ «δούλος» ἀρέσκεται νά παίρνει τά παραδείγματα τοῦ ἀπό τήν σύγχρονη τεχνολογία καί γιά νά γίνει πιό εὐληπτο τό τί ἀναφέρει στά γραπτά του, ἄς χρησιμοποιήσουμε ἕνα σχετικό παράδειγμα: θά μπορούσαμε νά παρομοιάσουμε τήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ μέ ἕνα μίξερ τοῦ ὁποῖου χρησιμοποιοῦμε τίς διαβαθμίσεις τῆς δύναμῆς τοῦ ἀναλόγως.

τος ὁ διάβολος, αὐτόν πού λατρεύουν καί προωθοῦν οἱ σκοτεινοί ἡγήτορες τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**» καί τῆς «**Νέας Τάξεως Πραγματιῶν**», οἱ ἰθύνοντες νέες τῶν ἀθεϊστῶν!

Ἐμεῖς, ὡς πιστοί χριστιανοί, ὀφείλουμε νά μένουμε ἀμετακίνητοι «**τῇ ἀπαξ παραδοθείση τοῖς ἀγίοις πίστει**» (Ἰουδ. 3) καί ἀλήθεια, ἡ ὁποία μᾶς ἀποκαλύφτηκε ἀπό τόν σαρκωμένο Θεό μας, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ὄφείλουμε ἐπίσης νά μιμούμαστε τούς ἀθε-

ϊστές στό ζῆλο καί τήν ὀρμητικότητά τους, γιά τήν προάσπιση τῆς πίστες μας στόν ἀληθινό Θεό. Ἐπιβάλλεται νά ὀρθώνουμε ἐπαρκῆ λόγο ἀπέναντι στήν ἀθεϊστική ρηχὴ ἐπιχειρηματολογία, ξεσκεπάζοντας τήν ἀλλόκοτη ἄθεη νεοεποχίτικη θρησκεία τοῦ ἀθεϊσμοῦ, φανερώνοντας τούς ὀλέθριους στόχους της. Ἄς συνειδητοποιήσουμε πῶς οἱ πονηροὶ καιροὶ, στοὺς ὁποῖους ζοῦμε, δέν ἐπιτρέπουν ἐφησυχασμούς!

Άλλες φορές γυρίζουμε τό κουμπί στό πολύ γρήγορο, άλλοτε στό μεσαῖο ἢ στό ἀργό. Ἴσως, ἔτσι καταλάβει τό ἀτόπημά του ὁ «πιστός οἰκονόμος».

Καί τό κείμενο τῆς «Σκοπιᾶς» συνεχίζει:

«Ο Ἰεχωβά ασκώντας σοφία χρησιμοποιοῦν τήν ικανότητά του γιά πρόγνωση, επιλεκτικά, τήν χρησιμοποιεῖ ὅταν ἔχει οὐσία νά το κάνει αὐτό και ὅταν ἀρμόζει στις περιστάσεις. Ἡ δυνατότητα που ἔχει ὁ Θεός νά μὴ χρησιμοποιεῖ πρόγνωση καταδεικνύεται με ἓνα παράδειγμα ἀπό τή σύγχρονη τεχνολογία. Ὅταν κάποιος βλέπει ἓνα μαγνητοσκοπημένο ἀγώνα, ἔχει τήν ἐπιλογή νά δει πρῶτα τὰ τελευταία λεπτά γιά νά μάθει τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλά δὲν εἶναι υποχρεωμένος νά ἀρχίσει ἔτσι. Τι πιο φυσικό ἀπὸ τὸ νά δει ολόκληρο τὸν ἀγώνα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Παρόμοια ὁ Δημιουργὸς προφανῶς ἐπέλεξε νά μὴ δει πὼς θὰ ἐξελίσσονταν τὰ πράγματα. Ἀντιθέτως ἐπέλεξε νά περιμένει και, καθὼς ἐκτυλίσσονταν τὰ γεγονότα, νά δει πὼς θὰ συμπεριφέρονταν τὰ ἐπίγεια παιδιὰ του».

Ὁ πιστὸς οἰκονόμος παροτρύνει τὸν «λαὸ τοῦ Ἰεχωβά» νά παραμένει πνευματικά ἀγρυπνος καί νά ἐκτιμᾷ ἐπίκαιρες ὑπενθυμίσεις. Ἐτσι φέρει στό προσκήνιο τὸ θέμα ποῦ ἀφορᾷ τὴν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ Πατέρα.

«Βρίσκεται ὁ Θεὸς παντοῦ»;

Ἐρώτηση ποῦ θέτει καί ἀπαντᾷ ἡ εἰσαγωγή στό περιοδικό τῆς:

«Ἐύπνα», 8-3-05, σελ. 20, 21: «Ὁ Θεὸς περιγράφεται κατάλληλα ὡς πανίσχυρος και Παντογνώστης. Ἐν τούτοις ὅταν προσπαθοῦν νά περιγράψουν περαιτέρω τὴν μεγαλοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὀρισμένοι προσθέτουν ἓνα τρίτο ὄρο, πανταχοῦ παρών. Πιστεύουν ὅτι ὁ Θεὸς βρίσκεται παντοῦ ταυτόχρονα. Εἶναι ὁμῶς πανταχοῦ παρών; Βρίσκεται ὁ Θεὸς παντοῦ ἢ εἶναι

πρόσωπο με συγκεκριμένη κατοικία... Ἡ Γραφή διδάσκει ὅτι ἡ κατοικία τοῦ Θεοῦ εἶναι πράγματι χωρισμένη ἀπὸ τὸ φυσικό σύμπαν, ἀλλά παράλληλα εἶναι μία πολὺ συγκεκριμένη τοποθεσία. (Ἰώβ Β' 1, 2)».

1928. «Καταλλαγή», σελ. 14: «Ἐκ τῶν ἀστέρων τοῦ συμπλέγματος τῶν «Πλειάδων» εἶναι ἡ κατοικία τοῦ Ἰεχωβά».

Καί ἡ δική μας ἐρώτηση: Οἱ Πλειάδες δὲν ἀνήκουν στό φυσικό σύμπαν;

Ἀλλά, ἀκολουθεῖ καί συνέχεια:

1977-1985. «Χιλιετῆς Βασιλεία», σελ. 98: «Ὁ Ὑψιστὸς Θεὸς εἶχε πάντοτε ἓνα τόπο κατοικίας στον οὐρανό. Δὲν εἶναι ἓνα πνεῦμα που διαποτίζει τὰ πάντα, τὸ ὁποῖον εἶναι ταυτόχρονα».

Ἡ προσπάθεια τῆς Σκοπιᾶς πέτυχε νά καθηλώσει τὸ Θεὸ Πατέρα «τοπικά», μετὰξὺ τοῦ συμπλέγματος τῶν Πλειάδων ἢ κάπου ἄλλοῦ στόν οὐρανό· χωρὶς ἀγιογραφικὴ κάλυψη φυσικά, ὁμῶς ἔπεισε τοὺς ὀπαδοὺς τῆς. Ὅχι λοιπὸν πανταχοῦ παρών ὁ Πατέρας...

Ἡ Ἁγία Γραφή κηρύττει τὴν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Πατρός. (Ψαλ. ΡΛΗ, 7-10, κατὰ τοὺς «Ο'»: «Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; Καί ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ὑπάρχεις ἐκεῖ. Ἐάν καταβῶ εἰς τὸν ἄδη, πάρει. Ἐάν ἀναλάβω τὰς πτέρυγές μου κατ' ὄρθρον καί κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, καί γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου καθοδηγήσει με, καί καθέξει με ἢ δεξιὰ σου». (Ἀμώς Θ' 2-6, Πρ. ἸΣΤ' 26-27, Β' Κορ. ΣΤ' 16 κ. ἀ.).

Τώρα ἡ «Σκοπιᾶ» ἀρχισε νέα προσπάθεια: τὴν ἀμφισβήτηση τῆς παντογνωσίας τοῦ Θεοῦ. Προγνωρίζει ὁ Θεὸς ἢ ὄχι. Ἀποτέλεσμα τῆς ὄλης προσπάθειας εἶναι ἡ διδασκαλία ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ἐπιλεκτικὴ πρόγνωση, ὅπως διαβάσαμε στὴ «Σκοπιᾶ», 1-1-11, σελ. 13, 14.

Ἐτσι λοιπὸν γιά νά ἐπιβάλλει τὴ νέα τῆς διδαχὴ καί ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἐδάφια

από την Αγία Γραφή, για να κατοχυρώσει τη νέα κακοδοξία της, παραθέτει ένα δικό της παράδειγμα: «Ο τηλεθεατής ενώ μπορεί να δει το τέλος ενός μαγνητοσκοπημένου αγώνα, ώστε να μάθει το αποτέλεσμα, δεν είναι όμως υποχρεωμένος να αρχίσει έτσι. Τι πιο φυσικό να δει όλο τον αγώνα από την αρχή. Ο Δημιουργός όμως επέλεξε όχι το πιο φυσικό, αλλά να περιμένει την εξέλιξη των γεγονότων ώστε να δει πως θα συμπεριφέρονταν τα παιδιά Του».

Ακολουθεί ένα άλλο πρόσφατο κείμενο πάνω στο ίδιο θέμα:

2011. «Σκοπιά», 15-4-2011, σελ. 28: «Γνώριζε ο Θεός ότι ο Αδάμ και η Εύα θα αμάρταναν; Όχι. Ο Ιεχωβά τους προίκισε με νοημοσύνη και ελεύθερη βούληση και συνεπώς είχαν τη δυνατότητα να επιλέξουν αν θα υπάκουαν η όχι.

Μολονότι ο Θεός έχει την ικανότητα της πρόγνωσης, την ασκεί επιλεκτικά».

Παρανοϊκό... με επιείκεια! Η ανάλυση των διδαχών της «Σκοπιάς» είναι γνωστή. Τίς έρμηνεύει πάντοτε με ένα φρόνημα κοσμικό κι όχι πνευματικό. Μέ αυτό τον τρόπο τοποθετεί τον Θεό εν χρόνω. Ο Θεός όμως είναι άναρχος, όλα για Έκείνον είναι ένα διαρκές παρόν. Όλα τελούνται σήμερα, δεν έχει ούτε χθές ούτε αύριο. Όπως γράφει ο άπ. Παῦλος στην προς Έβραίους έπιστολή σέ όλο τό Α΄ κεφάλαιο, μαζί με τον Υίο έκαναν τους αιώνες. Αναφέρουμε ένα παράδειγμα: «Υίός μου είσαι σύ. Σήμερα σε έγέννησα».

Ο «πιστός οικονόμος» άφου γύμνωσε τον Υίο και Λόγο του Πατρός από τή θεότητα Του και κηρύττει ότι ήταν «**ό μεγαλύτερος άνθρωπος πού έζησε ποτέ**», κάτι πλέον πού έχει γίνει δόγμα, τώρα και αρκετό καιρό αρχίζει και μειώνει τίς Θεϊκές ιδιότητες του Πατρός. Πρώτα άρχισε με

τήν πανταχοῦ παρουσία του Πατρός, τώρα άσχολεϊται με τήν παντογνωσία Του· φυσικά με τήν δοκιμασμένη μέθοδο του «δούλου», (συχνές αναφορές πάνω στο σχετικό θέμα) ώστε να δικαιολογεί τίς αλλαγές των διδαχών του.

Ο Θεός του δίνει τήν κατάλληλη τροφή εν καιρῶ, όπως ισχυρίζεται, τήν παρούσα αλήθεια. Στην περίπτωση αυτή όμως ο «δούλος», τό «κανάλι του Θεου», δεν γνωρίζει τον έαυτό του, δεν ξέρει ποιός είναι, από ποιούς αποτελείται, ποιό λαμβάνουν τίς θεϊκές αλήθειες; Η άπάντηση της «Σκοπιάς» είναι εύκολη: ο «δούλος» είναι τό «πιστό υπόλοιπο» των χρισμένων. Ποιοί και πόσοι είναι αυτοί; Όπως έχουμε ξαναπει, τό «πιστό υπόλοιπο» αντί να μειώνεται λόγω θανάτου των υπερηλίκων οί όποιοι τό αποτελούσαν, άρχισε σιγά σιγά κάθε χρόνο να αυξάνει!

Νά ξαναθυμίσουμε τίς διαφορές των τελευταίων χρόνων: τό 2006 οί χρισμένοι ήταν 8. 758, τό 2007 ήταν 9. 150, αυξήθηκαν δηλαδή κατά 347 άτομα. Τό 2009, υπερηγηδώντας τό 2008, οί χρισμένοι γίνονται 10.857, για να φθάσουν τό 2010 τον αριθμό των 11. 202. Κατόπιν αυτών των διαφορών αυξήσεως του υπολοίπου, αναγκάζεται πλέον ή εταιρία να δικαιολογήσει αυτές τίς αυξήσεις και άνοίγει τήν «ουράνια θύρα», τήν όποία είχε κλείσει τό 1935, ώστε όποιος θέλει μπορεί να εισέρχεται, γιατί είχε προηγηθεί ή πτώση των «άπίστων χρισμένων» όπως τους χαρακτήρισε ή «Σκοπιά».

Ερώτηση: Ποιά τροφή έδιναν και δίνουν τώρα οί καινούργιοι, πού πιθανόν κάποτε να άποδειχθούν και αυτοί άπιστοι;

Ένα είναι βέβαιο, ότι τό «υπόλοιπο», όποιοι και αν τό άπαρτίζουν, προσφέρει πάντοτε τήν ίδια αλλοιωμένη τροφή.

Ο «ΚΑΛΟΣ» ΜΑΓΟΣ ΑΠΕΘΑΝΕ; ΖΗΤΩ, Ο «ΚΑΛΟΣ» ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ!

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη.

(α' μέρος)

Πάνω από μία δεκαετία, βομβαρδιζόμασταν, έμεις και τά παιδιά μας, μέ όλους τούς δυνατούς τρόπους, από τά ΜΜΕ και τό άδίστακτο μάρκετινγκ τών έκατοντάδων ένδιαφερομένων φορέων διεθνώς, αλλά και στή χώρα μας, μέ τό προφίλ του «καλού» μάγου, μέ πρωταγωνιστή του είδους τόν ήρωα τής J. K. Rowling νεαρό μάγο Χάρι Πότερ. Κι ένω ό «βομβαρδισμός» δέ σταμάτησε από τό 1997 -μέ τήν κυκλοφορία του πρώτου βιβλίου- μέχρι τό 2011 -μέ τήν προβολή του 2ου μέρους τής έβδομης ταινίας- οί συντελεστές αυτής τής πρωτοφανούς στά χρονικά τής ανθρωπότητας παγκόσμιας πλύσης ένκεφάλου άπεφάσισαν ότι θά πρέπει νά συνεχιστεί ή «έπιχείρηση» εις τό διηνεκές μέ τή δημιουργία, στό Orlando τής Florida¹, από τή Warner Bros, σέ συνεργασία μέ τή Universal Studios, του «Πάρκου Διασκέδασης Χάρι Πότερ» (The Wizarding World of Harry Potter) -κάτι αντίστοιχο μέ τά διάφορα Disney Lands-, που άνοιξε στό κοινό τό 2010.

Έπειδή όμως, όσο και καλοστημένο νά είναι από τή «Νέα Έποχή» ένα τέτοιο σενάριο, τό κοινό κάποτε αρχίζει νά κουράζεται, οί διεθνείς ένκέφαλοι για τήν ύποδούλωση του ανθρώπου έσπευσαν νά βρουν τό υποκατάστατο· και τό βρήκαν στό «πρόσωπο» του βαμπίρ.

Σέ παλαιότερο τεύχος του «Διαλόγου»² είχαμε ασχοληθεί μέ τό θέμα τών βρυκό-

λάκων, από τή «μεταφυσική» του ή μάλλον από τήν άποκρυφιστική του πλευρά και θά άξιζε νά μελετηθεί και πάλι σοβαρά εκείνο τό άρθρο. Σήμερα όμως ή χιονοστιβάδα που λέγεται «βαμπιρισμός» και που έχει κατακλύσει όλους τούς τομείς τής ζωής μας (φιλολογία, θέαμα, «τέχνη», παιχνίδι κ. ά., άκόμη και τήν πορνογραφία) καθιστά τήν επαναφορά μας στό θέμα απολύτως αναγκαία.

Αλλά άς δοῦμε πρώτα τί είναι οί βρυκόλακες; Είναι, σύμφωνα μέ τή λαϊκή αντίληψη, όντότητες που βγαίνουν από τόν τάφο τους για νά πιουν τό αίμα τών ανθρώπων, άφου δέν μπορούν νά ζήσουν χωρίς αυτό; Τί πιστεύει ό λαός μας για τούς βρυκόλακες; Πρόκειται ή όχι για χθόνιες όντότητες; Τί λέει ή παράδοση γι' αυτούς, και πώς αντιμετωπίζει τό θέμα ή Έκκλησία μας;

Ο βρυκόλακας, βουρδούλακας, βαμπίρ κ. ά. άποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του λαϊκού θρύλου στην παγκόσμια μυθολογία. Κατά τή γνωστή συγγραφέα του είδους Κάρεν Τόμπσον (Karen Thompson) και τή μελέτη της για τή μυθολογία τών βαμπίρ³, ό βρυκόλακας αντιπροσωπεύει «ένα φάντασμα που έχει επιβληθεί μέσω του φόβου έδω και αρκετούς αιώνες σχεδόν σέ όλο τόν κόσμο».

Παρά τίς άποστάσεις -τόπου και εποχής- που χωρίζουν τούς διάφορους πολιτισμούς, οί ιστορίες που άφορούν τά βαμπίρ είναι έντυπωσιακά όμοιόμορφες. Είναι επίσης ένδιαφέρον ότι οί περισσότερες από

1. http://en.wikipedia.org/wiki/The_Wizarding_World_of_Harry_Potter

2. «Διάλογος», τ. 32, Απρίλιος - Ιούνιος 2003, σσ. 25-29.

3. http://kekrops.tripod.com/Mythology_Vampire.html

τίς περιγραφές επιθέσεων βαμπίρ προέρχονται από την Κίνα, την Ελλάδα και τα σλαβικά έθνη. Κι αυτό είναι άπορίας άξιο, καθόσον, ενώ οι σλάβοι γειτνιάζουν τοπικά με τον έλλαδικό χώρο, ή Κίνα, τόσον έδαφικά όσο και πολιτισμικά, απέχει πολύ από τή βαλκανική χερσόνησο⁴.

Ο βρυκόλακας αντικατοπτρίζει μεταξύ άλλων, τον πρωτόγονο φόβο του μακράν της Έκκλησίας ανθρώπου για τό θάνατο, τούς νεκρούς και τήν αναζήτηση της άθανασίας. Όλα αυτά συγκλίνουν στό πέραςμα του χρόνου για νά μᾶς δώσουν τή σύγχρονη και σχετικά περίπλοκη εικόνα του σημερινού βαμπίρ.

Τό σημαντικότερο γεγονός για τό βρυκόλακα είναι ότι «ζει» πέρα από τό φυσικό θάνατο, ενώ οι μύθοι οι σχετικοί με τήν προέλευσή του υποδεικνύουν μιά πολύ ισχυρή σύνδεση με τό σύμβολο του φιδιού. Τό βαμπίρ συνδέεται με τούς αρχαίους μύθους της γονιμότητας, και λόγω της συμβολικής σχέσης φιδιού και γονιμότητας, και λόγω τών ζωικών χαρακτηριστικών του βαμπίρ πού επαναλαμβάνονται, όπως ο τρόπος του ύπνου του, ή επιστροφή του εκ νεκρών και ή ανανέωσή του μέσω της έπαφής του με τή ζωή.

Δύο μύθοι πού σχετίζονται με τήν προέλευση του βαμπίρ είναι παρόμοιοι και είναι πιθανώς παραλλαγές του ίδιου λαογραφικού μοτίβου. Ο πρώτος σχετίζεται με τήν ιστορία της Λάμιας, της βασίλισσας της Λιβύης, πού αγαπήθηκε από τό Δία, με τό παιδί πού γεννήθηκε από τήν ένωση τους και με τή ζηλοτυπία της Ήρας πού έκλεψε τό νήπιο. Η Λάμια αποσύρθηκε σε μιά σπηλιά κι άρχισε νά περιπλανιέται τίς νύχτες, κλέβοντας και τρώγοντας τά νεογέννητα μωρά, ενώ άργότερα οι προτιμήσεις της επεκτάθηκαν στην αποπλάνηση

νεαρών άνδρων, πού τούς σκότωνε είτε κάνοντας έρωτα μέχρι θανάτου ή πίνοντας τό αίμα τους. Η μυθολογία τήν περιγράφει με σώμα έρπετοῦ από τή μέση και κάτω και φτερά. Τά σύγχρονα θηλυκά βαμπίρ συχνά παρουσιάζονται εικαστικά με χλωμό δέρμα, κάτω άκρα έρπετοῦ, κόκκινη τριχοφυία, πράσινα μάτια και φτερά δράκοντα.

Ο δεύτερος μύθος άφορᾷ στή Λίλιθ, τήν υποτιθέμενη πρώτη σύζυγο του Αδάμ, πού συναντούμε σε διάφορα αρχαία θρησκευματα και στον αποκρυφισμό. Η Λίλιθ ήταν θηλυκός δαίμονας στή μυθολογία τών λαών της Μεσοποταμίας, πού σχετιζόταν με τον άνεμο και έπιστεύετο ότι έβλαπτε τά παιδιά⁵. Ταλμούδ και Μιντράς⁶, εμφανίζουν τή Λίλιθ σά νυχτερινό δαίμονα, πού όπως λέγεται δημιουργήθηκε ταυτόχρονα με τον Αδάμ, από τον ίδιο πηλό -έπομένως ήταν ίση του σε όλα- αλλά άρνήθηκε ύπακοή στον Αδάμ, έβγαλε φτερά και πέταξε μακριά του, άφου πρώτα πρόφερε τό τετραγράμματο, τό άπαγορευμένο όνομα του Θεού.

Αναζητώντας τή Λίλιθ τή βρίσκουμε για πρώτη φορά σε αρχαία Σουμερικά μυστικιστικά γραπτά και φυλαχτά ως Λιλλάκε, πού είναι τό άπόκρυφο όνομα της Θεᾶς Μπελίλι. Τήν ξανασυναντάμε ως Μπα-αλάτ -παράφραση του «Μπελίλι»- στους Καϊνίτες⁷ κι άργότερα, στις Έβραϊκές δοξασίες σάν θηλυκό δαίμονα της έρήμου. Η

5. <http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CE%AF%CE%BB%CE%B9%CE%B8>

6. Midrash: Μέθοδος βιβλικής έρμηνείας από τούς έβραίους ραββίνους. Αποτελεί τή ραββινική παράδοση για τή συμπλήρωση τών «κενών» στή Βίβλο. Σχετίζεται και με τήν αυθαίρετη καμπαλιστική έρμηνεία τών Γραφών.

7. Μερίδα του κινήματος τών Γνωστικών του 2ου μ.Χ. αιώνα. Θεωρούσαν τό Θεό της Παλαιάς Διαθήκης κατώτερο όν και τύραννο και τιμούσαν τον Κάιν ως τον κάτοχο της άληθινής γνώσης, πού διά μέσου τών αίωνων μεταδόθηκε σε όλους τούς αποβλήτους της Αγίας Γραφής μέχρι τον Ιούδα. Νομιμοποιούσαν τήν άνηθικότητα, έρμηνεύοντας και βιώνοντας τήν ευαγγελική έλευθερία ως άκολασία.

4. <http://www.e-telescope.gr/el/mystery-and-strange/300-vampires-in-myth>

πρώτη σοβαρή αναφορά τῆς Λίλιθ γίνεται στο Ἑβραϊκό Ταλμούδ. Στά Καμπαλιστικά γραπτά ἀναφέρεται κυρίως ὡς σύντροφος τοῦ Σαμαήλ (τοῦ Σατανᾶ) καί ὡς ἡ θηλυκὴ ἔκφρασή του. Ἀναφέρεται ἐπίσης καί ὡς ἡ προσωποποίηση τοῦ πειρασμοῦ τῆς Ἑδέμ καθὼς καί ὡς τὸ πρῶτο Succubus⁸.

Συναντᾶμε τὴ Λίλιθ στὴ ζωγραφικὴ ἀπὸ τὸ Μεσαίωνα ἕως τίς μέρες μας, ὅπου ἀναπαριστᾶται ὡς ὁ πειρασμὸς τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐας, εἴτε σάν φίδι μέ γυναικεῖο κεφάλι, εἴτε καί σάν γυναίκα πού τούς προσφέρει τόν καρπὸ. Τὸ 19ο αἰῶνα, ὁ Κάρολ Γιούγκ (ψυχολόγος καί ἀποκρυφιστὴς) τὴ χρησιμοποιεῖ σάν ἔκφραση καί προσωποποίηση τοῦ ἀρσενικοῦ ἀνιμου, τῆς δῆθεν θηλυκῆς πλευρᾶς τοῦ ἀνδρα, πού βρίσκεται καταπιεσμένη. Τὸν ἴδιο αἰῶνα, ἡ Λίλιθ ἀρχίζει νά μεταλλάσσεται, ἀπὸ πλάσμα δαιμονικό σέ σύμβολο θηλυκότητος. Οἱ φεμινίστριες -κυρίως οἱ προερχόμενες ἀπὸ τὴ «Θεοσοφικὴ Ἑταιρία» τῆς Ἐ. Π. Μπλαβάτσκυ- τὴ λατρεύουν ὡς τὸ αὐθεντικὸ θηλυκὸ ἵνδαλμα πού ἀπαρνεῖται ἀκόμα καί τὸν κῆπο τῆς Ἑδέμ γιὰ χάρη τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς φυσικῆς ἢ δαιμονικῆς καί ἢ παιδοκτόνος πλευρᾶς τῆς παραμερίζονται τώρα καί ἀπορρίπτονται. Τὰ νεοπαγανιστικά κινήματα (Wicca κ. ἄ.) ἀποδέχονται τὴ Λίλιθ ὡς θεότητα-προστάτιδα τῆς σκοτεινῆς γυναικειᾶς πλευρᾶς, ἀλλὰ καί τοῦ γυναικεῖου ἐρωτισμοῦ. Λατρεύεται ὅμως μέχρι τίς μέρες μας καί ἀπὸ διάφορα σκοτεινὰ τάγματα μέ τὴν ἀρχικὴ τῆς μορφῆς, ὡς ἀρχόντισσα τοῦ σκότους καί ὡς ἡ ἡγέτιδα τῶν αἰῶνων βαμπίρ (incubi καί succubi).

Τόσο ἡ Λάμια ὅσο καί ἡ Λίλιθ ἔχουν μιὰ ἰσχυρὴ σχέση μέ τὸ φίδι. Καί οἱ δύο ἀποπλανοῦσαν τὰ ἀρσενικά θύματά τους καί τὰ ὀδηγοῦσαν στὸ θάνατο. Σέ μιὰ ἀπὸ τίς μεταφράσεις τῆς Βίβλου, συγκεκριμένα

8. Succubus (πληθ.: succubi): Θηλυκὸς δαίμονας πού πιστεύεται ὅτι ἐπισκέπτεται ἄντρες στὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου καί προχωρεῖ σέ σεξουαλικὴ ἐπαφὴ μαζί τους.

τῆ Vulgata⁹, ἡ μετάφραση τοῦ ὀνόματος Λίλιθ εἶναι Λάμια¹⁰. Σέ ἓνα καί μοναδικὸ στίχο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης¹¹ ἡ σχετικὴ ἀναφορά ἐρμηνεύεται ἀπὸ δυτικούς μεταφραστές κατὰ τρόπον πού νά παραπέμπει στὴ Λίλιθ¹².

Στὴν ἐξάπλωση τοῦ μύθου τῶν βρुकολάκων φαίνεται πὼς εὐθύνονται, ἐκτός τῶν λαϊκῶν καί κάποιοι κληρικοί, ἀπλοῖ ἄνθρωποι τῆς ὑπαίθρου. Μέχρι τὸ Σχίσμα τοῦ 1054 μ.Χ. ἡ Ἐκκλησία δέν εἶχε συγκεκριμένη στάση στὸ ζήτημα αὐτό¹³. Τελικὰ καί ἡ Ἐκκλησία καί ὁ παπισμὸς ἀποδέχθηκαν ὅτι τὰ περὶ βρुकολάκων συνιστοῦν διδασκαλίες περὶ δαιμονίων. Στὴν προσπάθειά τῆς ἡ Ἐκκλησία νά ἐκριζώσει αὐτὴ τὴν εἰδωλολατρικὴ δεισιδαιμονία χρησιμοποίησε σέ κάποιες περιπτώσεις ἐπιλεκτικὰ τοὺς ἐξορκισμοὺς καί τὰ ἁγιαστικά τῆς μέσα, τὸν «ἁγιασμό», τὸ ἀντίδωρο καί τὸν Ἑσταυρωμένο. Ἄν καί σέ κάποιες περιπτώσεις καί κληρικοί ἀναπαρήγαγαν τὸν μύθο γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν βρुकολάκων μέ μελέτες καί συγγράμματα, κυρίως κατὰ τὸ διάστημα 1600-1800, ἀπὸ λόγιους μοναχοὺς γράφτηκαν ἑκατοντάδες πραγματείες, στίς ὁποῖες γινόταν ἀπόπειρα ἐκλογίκευσης τοῦ θέματος, ὅπως π.χ. ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης πού καταδικάζει στὸ Πηδάλιο ὄσους ἀσχολοῦνταν μέ τέτοια θέματα.

Δύο ἱστορικά πρόσωπα φαίνεται νά εὐθύνονται γιὰ τὴν ἀναβίωση τοῦ μύθου γιὰ τοὺς νεκροζώντανους γύρω στοὺς 15ο καί 16ο αἰῶνες.

9. Ἡ λατινικὴ μετάφραση τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐγινε στὸ τέλος τοῦ 4ου αἰῶνα μ.Χ., ἐντολῆ τοῦ Πάπα Δάμασου Α' καί υἱοθετήθηκε ἀπὸ τοὺς παπικούς.

10. <http://www.etymonline.com/index.php?search=Bible+translations&searchmode=none>

11. «ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχίνος, καί ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδιά αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας, ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καί εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων...» (Ἠσαΐας ΛΔ' 15).

12. <http://www.youtube.com/watch?v=6D3ssTsZdmI>

13. <http://www.livepedia.gr/content-providers/periskopio/crypto/3386BRUKOLAKES.pdf>

Πρώτος αναφέρεται ο Βλάντ ΙΙ΄, Πρίγκιπας της Βλαχίας (1431–1476), πού πέρασε στην ιστορία και ως Βλάντ Τέπες Ντροάκουλα (Vlad Tepes), δηλαδή, «Βλάντ ο ανασκολοπιστής», γιός του Ντακούλ¹⁴, ήγεμόνας της Βλαχίας, δημοφιλής ήρωας στη Ρουμανία και στη Μολδαβία, πού «μετεξελίχθηκε» από τον Άγγλο μυθιστοριογράφο Μπράμ Στόουκερ¹⁵, τό 1897, στον περιβόητο Κόμη Δράκουλα των Καρπαθίων. Ο Στόουκερ έμπνεύστηκε από την ιστορική φιγούρα του κόμη της Τρανσυλβανίας, ο οποίος βέβαια δέν ήταν βαμπίρ, αλλά ήρωας αγωνιστής κατά των Τούρκων κατακτητών στην περιοχή. Οί προφανώς σκληρές και βάρβαρες μέθοδοι της έποχής (ανασκολοπισμός-παλούκωμα κ. ά.) ήταν ο λόγος πού ο Βλάντ ΙΙ΄ έμεινε στην ιστορία ως «ο ανασκολοπιστής Πρίγκιπας» (Kaziglu Bey).

Τό δεύτερο πρόσωπο πού έδωσε τροφή στους μύθους περί βρुकολάκων είναι ή Έλίζαμπεθ Μπάθορου (Countess Erzsebet Bathory de Ecsed), (1560–1614) -μέ καταγωγή από τίς πιό άριστοκρατικές οικογένειες της Ουγγαρίας-, μιά γυναίκα πού έμεινε στην ιστορία ως ή «Ματωμένη Κόμισσα». Παντρεμένη μέ τον κόμη Φέρεντς Ναντάσντυ, στρατιωτικό, άρκετά μεγαλύτερό της, περιγράφεται ως μιά έξαιρετικά όμορφη γυναίκα, ή όποία όμως έκρυβε ένα διεστραμμένο και σαδιστικό χαρακτήρα¹⁶. Όταν ο άντρας της, ως στρατιωτικός, έλειπε άρκετό καιρό από την συζυγική έστία, ή Έλίζαμπεθ έκτόνωνε τίς σαδιστικές της τάσεις πάνω στις υπηρέτριές της, κάτι πού δέν έθεωρείτο μεμπτό την έποχή εκείνη,

όταν έπρόκειτο γιά τό σωφρονισμό υπηρέτων και ειδικά όταν άφορούσε σέ ανθρώπους κατώτερης κοινωνικής τάξης. Σύμφωνα μάλιστα μέ κάποιες πηγές ο ίδιος ο κόμης «έκπαίδευσε» την γυναίκα του στην «τέχνη» των βασανιστηρίων και σέ σατανιστικές τελετουργίες. Όταν ο Ναντάστυ πέθανε, τό 1601 ή Έλίζαμπεθ συνέχισε, στό οικογενειακό της φέουδο κοντά στην Μπρατισλάβα, τό αγαπημένο της σπόρ, τον σαδισμό πάνω στις υπηρέτριές της, διανθισμένο μέ πρακτικές όμοφυλοφιλίας. Καθώς τά έργα της γίνονταν γνωστά στην τοπική κοινωνία κι οί κάτοικοι απέφευγαν νά στέλνουν τίς κόρες τους νά μπούν στην ύπηρεσία της, οδηγήθηκε στην λύση της άπαγωγής νεαρών κοριτσιών από τίς οικογένειες των χωρικών πού ζούσαν γύρω από τό κάστρο/κολαστήριο.

Μέ τά πρώτα σημάδια γήρατος, ή Έλίζαμπεθ ξεέφυγε από κάθε όριο. Κατέφυγε στην μαγεία, σκοτώνοντας νεαρές παρθένες γιά νά κάνει μπάνιο στό αίμα τους και νά διατηρήσει, όπως πίστευε, τή νεότητα και την όμορφιά της. Η αρχή του τέλους ήλθε όταν «έκανε τό λάθος» νά σκοτώσει δύο νεαρές άριστοκράτισσες. Ο βασιλιάς Ματίας Β΄, έξάδερφός της, έστειλε αντιπροσωπεία νά ξεκαθαρίσει τά συμβαίνοντα στό κάστρο Csejthe. Οί εικόνες πού αντίκρισαν οί άπεσταλμένοι παραπέμπουν σέ έφιαλτικό θέαμα, μέ πτώματα παντού, ώχρά από την άποστράγγιση του αίματός τους. Η κόμισσα συνελήφθη και οδηγήθηκε σέ δίκη. Οί κατηγορίες, βαρύτερες: φόνος, λυκανθρωπία, βαμπισμός, σαδισμός. Διαβάστηκε και τό ήμερολόγιό της όπου είχε καταγράψει 850 θύματά της. Τέλος, ενώ οί συνένοχές της δέν απέφυγαν τό θάνατο, εκείνη καταδικάστηκε σέ έγκλεισμό στον πύργο της όπου χτίστηκε ζωντανή και πέθανε μετά 3 χρόνια.

(Τό τέλος στό έπόμενο).

14. Βλάντ ΙΙ΄, πατέρας του Βλάντ ΙΙΙ΄, ο έπονομαζόμενος «Δράκος» (Dracul), μετά την εισαγωγή του, τό 1431, στό «Τάγμα του Δράκου» (Order of the Dragon), ίδρυθέν από τον αυτοκράτορα της «Άγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας» Σιγισμούνδο.

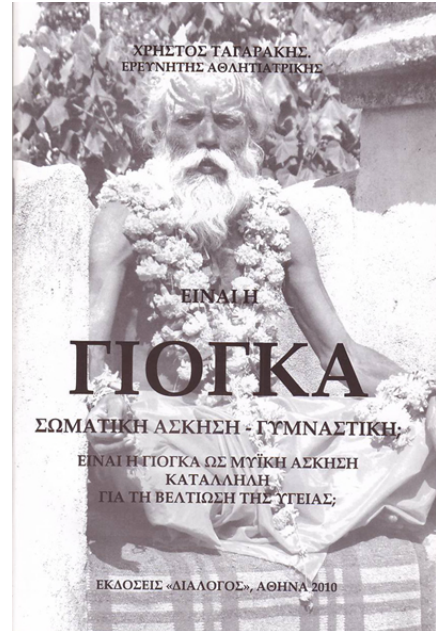
15. <http://www.focusmag.gr/articles/view-article.rx?oid=395124>

16. <http://foititikospalmosistoria.blogspot.com/2010/12/blog-post.html>

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ; Είναι η γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Έδω και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης. Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται στον ινδουισμό και στον βουδισμό (γιόγκα). Στο παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί το θέμα με τον απλούστερο δυνατό τρόπο. Σκοπός της μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος. Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και η ελευθερία. Ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι η αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα. Μόνο έτσι, θα είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό που ο ίδιος κρίνει ως σωστό. Η μελέτη γίνεται με βάση τις σύγχρονες απόψεις της ιατρικής, της αθλητιατρικής και της θρησκευσιολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305. Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

Mark Elias Johnes

Μετά το: **Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΗΡΙΟ**

Ήλθε το 2ο βιβλίο της σειράς του Νικ Μάρβελ,

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Μεταφρασμένο και προσαρμοσμένο από τον Γιάννη Μηλιώνη.

«Ο Νικ Μάρβελ και ο μαρμαρωμένος βασιλιάς» είναι ένα μυθιστόρημα, όμως ένα μυθιστόρημα αλλιώτικο από τ' άλλα.

Είναι γραμμένο για παιδιά, αλλά, όπως λέει κι ο μεταφραστής του, για παιδιά από 9 μέχρι και 99 ετών.

Είναι γραμμένο για τα παιδιά της γενιάς αυτής και μέσα σ' αυτό, τα νέα παιδιά μπορεί να συναντήσουν τον εαυτό τους, με τα καλά του και την ασχήμια του κι ίσως στο τέλος να θελήσουν ν' αξιοποιήσουν τα καλά.

Ο «Νικ Μάρβελ» είναι ένα «μοντέρνο» βιβλίο, που μιλά στα σημερινά παιδιά στη γλώσσα τους, στη γλώσσα, που αυτά καταλαβαίνουν και μέσα από τη γλώσσα αυτή περνά κάποια άλλα πράγματα, που τα σημερινά παιδιά ίσως δεν άκουσαν ποτέ κι ίσως δεν φαντάζονται καν ότι υπάρχουν.

Ο «Νικ Μάρβελ» γράφτηκε για σένα και για το παιδί σου, αλλά ειδικά γράφτηκε για το παιδί του «γείτονα» και θα μπορούσες να κάνεις «ιεραποστολή» χαρίζοντάς το.

Κάποια από τα γεγονότα και τα πρόσωπα που εμπλέκονται στο «μύθο» είναι φανταστικά, κάποια άλλα όμως όχι, κι από εσένα εξαρτάται να βρεις τελικά την άκρη.

Αξίζει να το διαβάσεις το «μυθιστόρημα» αυτό.

Θα σου λύσει πολλά ερωτήματα, πριν σου δημιουργήσει καινούργια!

Καθ' ένα από τα δύο βιβλία: Σελίδες: 256, Τιμή λιανική: 10 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική:

Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε. Τηλ.: 210 5238305.

Αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Ανακοινωθέν περί τῆς Βασιλικῆς
Παρασκευῆς Πεντάκη -
Ρύντεν (Βασούλας)¹.

*Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις,
 τῇ 16ῃ Μαρτίου 2011
 Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας
 τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου*

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀκολουθοῦσα ἀπαρεγκλίτως τό λαμπρόν ὑπόδειγμα καί τήν διδαχὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τήν διδασκαλίαν τῶν ἐχόντων τήν ἐξ αὐτῶν Διαδοχὴν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τὰς θεοπνεύστους Ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διαφυλάττει ὡς πολῦτιμον μαργαρίτην τήν πίστιν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν βιώνει τό χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς διά μέσου τῆς συμμετοχῆς εἰς τήν μυστηριακὴν καί τήν καθόλου πνευματικὴν ζωὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Οὕτως, ἡ οἰαδήποτε τάσις αὐτοσχεδιασμοῦ καί κίνησις, προσωπικῆ ἢ συλλογικῆ, περιφρονήσεως ἢ ἀθετήσεως τῶν δογμάτων τῆς πίστεως τῶν Ὁρθόδοξων χριστιανῶν καί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ὡς μόνης ὁδοῦ διά τήν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πολλῶ δέ μᾶλλον τῆς αὐτοανακηρύξεως προσώπων

1. <http://www.ec-patr.org/docdisplay.php?lang=en&id=1306&tla=gr>

Σημείωση τῆς Σύνταξης

Τὴν εὐθύνη γιὰ τίς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις στίς δημοσιευόμενες ἐπιστολές ἢ σέ σχόλια, φέρουν ἀποκλειστικά οἱ ἐπιστολογράφοι καί οἱ σχολιαστές κι ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ.

ὡς «δῆθεν χαρισματικῶν», ἀπεδοκιμάσθη πάντοτε ὡς ἀπαράδεκτος καινοτομία.

Ὑπὸ τό πνεῦμα τοῦτο, καί διά τήν ὀφειλετικὴν προστασίαν τοῦ μέν εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου πληρώματος ἐξ ἐπικινδύνων πνευματικῶν συγχύσεων, τῶν δέ μὴ γνωριζόντων καλῶς τὰ πράγματα ἐκ τοῦ ἔλλοχεύοντος κινδύνου τῆς πλάνης, ἀποδοκιμάζονται ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας αἱ ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Παρασκευῆς Πεντάκη - Ρύντεν, εὐρύτερον γνωστῆς ὡς «Βασούλας», καί τῆς ὑπ' αὐτῆς ἰδρυθείσης ὀργανώσεως ὑπὸ τόν τίτλον «Ἀληθινὴ ἐν Θεῷ ζωὴ» ἀκρίτως καί ἐπιπολαίως εἰσαγόμεναι διδασκαλίαι περί τῶν δῆθεν «ἀπ' εὐθείας διαλόγων τῆς μετὰ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» καί τῆς κατακτήσεως ὑπ' αὐτῆς τε καί τῶν ὀπαδῶν τῆς τῆς «ἀληθινῆς ἐν Θεῷ ζωῆς», αἱ ὁποῖαι παρεκκλίνουν ἀυθαιρέτως τῆς θεοσδότου διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί σκανδαλίζουν τό ὀρθόδοξον φρόνημα τῶν εὐλαβῶν πιστῶν.

Ὅθεν, καλοῦμεν τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἀπαραδέκτων αὐτῶν καινοτομιῶν καί τοὺς ἐμμένοντας εἰς αὐτάς ὑποστηρικτάς των, οἱ ὅποιοι τούτου ἔνεκα δέν γίνονται δεκτοί εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, ὄχι μόνον νά μὴ παρεμβαίνουν εἰς τό ποιμαντικόν ἔργον τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων, ἀλλὰ καί νά ἀποκηρύξουν τὰς καινοφανεῖς διδασκαλίας των, ὥστε νά προληφθοῦν αἱ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμεναι κυρώσεις.

Ἐκφράζομεν, τέλος, τήν βαθεῖαν λύπην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκ τῆς ἐνεργείας ἐνίων -ἐλαχίστων, εὐτυχῶς- κληρικῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας νά παρευρίσκωνται εἰς ὀμιλίαις τῆς εἰρημένης «Βασούλας» καί νά παρέχουν εἰς αὐτήν «πιστοποιητικὰ Ὁρθοδοξίας».

ΓΙΟΓΚΑ, ΠΙΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ(ΟΙ)

Τό υπερσύγχρονο γυμναστήριο τῆς Βουλῆς στεγάζεται σέ ιδιόκτητο κτίριο τῆς «Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων». Ἄνοιξε τίς πόρτες του τό 2003 καί διαθέτει ἐξοπλισμό τελευταίας τεχνολογίας, χαμάμ, μαθήματα γιόγκα καί πιλάτες καί μαθήματα ἵππασίας².

Ἦδη, γιά περισσότερο ἀπό 2 δεκαετίες, ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος προειδοποιῶσε υπεύθυνα, τήν Ἑλληνική Κοινωνία, τούς Πολιτειακούς φορεῖς, κι ὄχι μόνο, γιά τήν ὑπουλη διείδουση τῶν «Καταστροφικῶν Λατριῶν», Σεκτῶν, ἤ Νεοφανῶν Αἰρέσεων παντοῦ καί ιδιαίτερα στά Κέντρα Ἀποφάσεων.

Αὐτά τά Κέντρα Ἀποφάσεων πάντοτε προσπαθοῦσαν νά τά ἀλώσουν οἱ σέκτες γνωρίζοντας τή σπουδαιότητά τους ὡς πολλαπλασιαστές πρὸς τή βάση.

Σάν κοσμοθεωρίες (ψυχοναρκωτικά), ἀποδεικνύεται ὅτι πάντα συμβάδιζαν μέ τήν Παγκοσμιοποίηση ἢ ὁποῖα ἐργάζεται μέ ὅλα τά μέσα γιά τόν ἀπόλυτο οικονομικό ἔλεγχο καί τήν ὑποδούλωση τῶν λαῶν.

Τόνιζε ιδιαίτερα, ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος, τίς πολιτικοοικονομικές δραστηριότητες τῶν σεκτῶν μέ τήν στρατηγική τῆς «Ἀντιστροφῆς τῆς Λογικῆς» καί τῆς «Ἀντιστροφῆς Ἠθικῆς».

Οἱ σέκτες αὐτές διακρίνονται ιδιαίτερα καί σήμερα, μέ συνεχῆ ἀναφορά στή «Σωτηρία τοῦ κόσμου», τή «Σωτηρία τῆς κοινωνίας», τή «Σωτηρία τῶν Κρατῶν» κ.λ.π. Αὐτό φαίνεται καθαρά στά πολλά βιβλία τοῦ π. Ἀντωνίου καί στήν συνεχῆ ἀρθρογραφία στό «Διάλογο», περιοδικό πού εἶχε ἰδρύσει ὁ ἴδιος καί πού κυκλοφορεῖ σήμερα σέ ἀρκετές χιλιάδες ἀντίτυπα, ἀλλά καί διαδίκτυακά.

Ἡ γιόγκα καί τό Πιλάτες εἶναι βασικές τεχνικές τῶν σεκτῶν καί θεωρίες ἀσυμβί-

2. <http://www.trikalain.gr/politics/3141-H-βουλή-πληρώνει-καθηγητή-ιππασίας.html>

βαστες μέ τή Ὁρθόδοξη πίστη μας, εἶναι δέ ἀπίστευτο γιά τή Δημοκρατική καί Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα νά ἔχει ἐπίσημα στό Κοινοβούλιο ἀπό τό 2003 ὑπηρεσίες γιόγκα καί πιλάτες πού δροῦν προσηλυτιστικά γιά τίς σέκτες καί τίς ἀνατολικές θρησκείες μέ δυτικό φερετζέ.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ³

Ἡ Ἐπιτροπή Σχολικῆς Ἐκπαίδευσης τοῦ Illinois ἀπέρριψε τό πρόγραμμα «Good Choices» (Καλές Ἐπιλογές).

Τό Associated Press ἀναφέρεται σέ ἀπόφαση τοῦ Δημοκρατικοῦ Βουλευτοῦ Daniel J. Burke, νά ἐντάξει τό πρόγραμμα «Good Choices» (Καλές Ἐπιλογές) μεταξύ διαφόρων ἐπιτυχημένων προγραμμάτων διδασκαλίας γιά τή διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα. Συνιστοῦσε μάλιστα ἀρχικά τό συγκεκριμένο πρόγραμμα σάν, «κατευθυντήριες γραμμές κοινῆς λογικῆς, μέ χρήση εἰδικῶν ἐργαλείων, πού ὑποβοηθοῦν τά παιδιά στήν ἀξιολόγηση καταστάσεων καί στή λήψη ἀποφάσεων, πού θά βελτιώσουν τή ζωή τους, ἀλλά καί τῶν ἄλλων».

Ἐν τούτοις, ὁ Burke ἀναγνώρισε ὅτι ὁ σύνδεσμος μεταξύ τῆς Σαηεντολογίας καί τοῦ «Good Choices» ἦταν πιό «στενός» ἀπ' ὅ,τι φανταζόταν. Τό πρόγραμμα, ἓνα ὑπόδειγμα τοῦ πῶς νά διδάξει κανεῖς ἠθικές ἀξίες, βασίζεται στό βιβλίο «Ὁ Δρόμος πρὸς τήν Εὐτυχία» (The Way to Happiness) τοῦ ἰδρυτῆ τῆς Σαηεντολογίας, Λ. Ρόν Χάμπαρντ. Ὁ Burke δήλωσε ὅτι θά ἀναθεωρήσει τήν πρόταση καί θά τήν ἐπαναφέρει διορθωμένη⁴.

3. Ἀναδημοσίευση ἀπό τό Fair News, Ιούλιος 2011 & Washington Post, 11/5/2011.

4. Μένει νά δοῦμε ἐάν οἱ καταγγελίες αὐτοῦ καί τοῦ ἐπόμενου σχόλιου πού ἀφοροῦν στή Σαηεντολογία ἔχουν βάση ἢ ὄχι. Γι' αὐτό, ἐπί τοῦ παρόντος, τίς ἀναδημοσιεύουμε μέ κάθε ἐπιφύλαξη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ⁵

Τό Πολιτειακό Δικαστήριο τής πόλης Shchyolkovo αποφάνθηκε επί υποθέσεως, πού ξεκίνησε από τό Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα τής Ρωσίας, ότι τά βασικά κείμενα τής Σαηεντολογίας, συμπεριλαμβανομένου του «What is Scientology?» (Τί είναι ή Σαηεντολογία;), του Λ. Ρόν Χάμπαρντ, αποτελούν «**πρόσκληση σέ έξτρεμιστική δραστηριότητα**» καί τά ένέταξαν στην «Ομοσπονδιακή Λίστα Έξτρεμιστικού Ύλικου», ουσιαστικά απαγορεύοντας τή διακίνησή τους στη χώρα.

Ο Πρόεδρος έκρινε, μέ βάση τίς μαρτυρίες ειδικών, ότι τό ύλικό του Λ. Ρόν Χάμπαρντ «έχει σάν στόχο τή δημιουργία **απομονωμένης κοινωνικής ομάδας**, τής οποίας τά μέλη είναι άψογα εκπαιδευμένα στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, ένα μεγάλο μέρος των οποίων είναι **ό πόλεμος έναντίον του υπόλοιπου κόσμου**».

Κατά τήν αναφορά (Moscow Times, 4/7/2011), εκτός του «Τί είναι ή Σαηεντολογία;», έχουν απαγορευτεί δύο τουλάχιστον δωδεκάδες άλλα έντυπα. Η περαιτέρω κυκλοφορία ύλικου πού περιλαμβάνεται στην «Ομοσπονδιακή Λίστα» μπορεί νά θεωρηθεί **υποκίνηση μίσους** καί τιμωρείται μέ έως καί πέντε χρόνια φυλάκιση.

Αξιόπιστη πηγή στη Ρωσία αναφέρει, ότι τό γεγονός αυτό αποτελεί μιά σημαντική απόφαση καί πιστεύεται πώς αυτή είναι ή αρχή ενός μακρού δρόμου.

Έκπρόσωποι Τύπου τής «έκκλησίας» τής Σαηεντολογίας στη Ρωσία (έπίσημη ιστοσελίδα, στά ρωσικά) δήλωσαν ότι σκοπεύουν νά έφεσιβάλουν κατά τής απόφασης.

5. Αναδημοσίευση από τό Fair News, Ιούλιος 2011 & <http://jurist.org/paperchase/2011/07/russia-court-bans-scientology-texts.php>.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΑΤΑΝΟΛΑΤΡΕΙΑ⁶

Σέ ισόβια κάθειρξη καταδικάστηκε αρχηγός σατανιστικής σεξουαλικής σέκτας στό Kidwelly, παραθάλασσιο χωριό τής Ουαλλίας.

Ο Λονδρέζος Colin Batley, 48 ετών, καταδικάστηκε για περισσότερα από 20 σεξουαλικά αδικήματα εις βάρος παιδιών. Τό κατηγορητήριο περιελάμβανε καί 11 βιασμούς.

Τήν απόφαση εξέδωσε ό δικαστής Paul Thomas, του Βασιλικού Δικαστηρίου του Swansea, ό όποιος δήλωσε στόν κατηγορούμενο πώς δέν επρόκειτο ποτέ νά αποφυλακιστεί. «Είσαι κίνδυνος για τά παιδιά. Ο πληθυσμός χρειάζεται νά προστατευθεί από σένα», δήλωσε ό Πρόεδρος. «Υπάρχουν σοβαρότατοι λόγοι ανησυχίας καί κίνδυνοι σέ ένδεχόμενη αποφυλάκισή σου».

Τρείς γυναίκες, συμπεριλαμβανομένης τής άμφισεξουαλικής συζύγου του Batley, Elaine, πού είχε κακοποιησει σεξουαλικά στό σπίτι της άγόρια καί κορίτσια στη διάρκεια «Μαύρων Λειτουργιών», καθώς καί δύο άλλες γυναίκες, φυλακίστηκαν.

Οί συμμετέχοντες στίς σατανιστικές αυτές συνάξεις φορούσαν μανδύες μέ κουκούλες καί ανάποδους σταυρούς. Ένα λευκό ύφασμα άπλωμένο επάνω σέ τραπέζι μαζί μέ αναμμένα κεριά καί θυμίαμα χρησιμοποιούσαν σάν βωμός. Υπήρχαν δοχεία μέ φίδια καί σατανιστικά σύμβολα. Τό τελετουργικό συμπεριλάμβανε ύμνους καί τελείωνε μέ ομαδικό σέξ. Η Elaine Batley, 47 ετών, κρίθηκε ένοχη μέ τρείς κατηγορίες για άνάρμοστη συμπεριφορά καί σεξουαλική δραστηριότητα μέ παιδιά καί φυλακίστηκε για όκτώ χρόνια. Ο δικαστής Paul Thomas τής είπε «*Ήσουν έτοιμη νά εκτελέσεις τίς διαταγές του συζύγου σου άκόμη καί στίς πιό άπεχθείς συνθήκες. Υπήρξες*

6. Αναδημοσίευση από τό Fair News, Ιούλιος 2011 & The Daily Mail, 10-11/3/ 2011 & The Times, 12/3/ 2011.

πρόθυμο και αναπόσπαστο μέρος αυτών των ενεργειών».

Ο Batley, ως επαγγελματίας, διετέλεσε κατά διαστήματα security ασφάλειας προσώπων και εκτροφέας σκύλων και σιαμέζων γάτων.

Ο Batley και η γυναίκα του Elaine είχαν αναμιχθεί με τον αποκρουφισμό από την περίοδο του γάμου τους, πριν τριάντα χρόνια. Είχαν έμμογή με τον Aleistair Crowley, τον πλέον διαβόητο σατανιστή του είκοστου αιώνα, τον αυτοαποκαλούμενο «Τό Μεγάλο Θηρίο», που απέκτησε τόσο κακή φήμη, ώστε να μείνει γνωστός ως «ο πιο διεφθαρμένος άνθρωπος στον κόσμο». Είναι μάλιστα γνωστό ένα από τα έκδοθέντα κείμενα του Crowley που δηλώνει: «Όλες οι ενάρετες γυναίκες ως είναι άξιες περιφρόνησης. Η σεξουαλική πράξη με τον όποιονδήποτε δεν πρέπει απλά να επιτρέπεται, αλλά να ενθαρρύνεται».

Στή συνέχεια της δικαστικής διαδικασίας, η υπαρχηγός του Batley, Jacqueline Marling, 42 ετών, χαρακτηρίστηκε από τον δικαστή σαν «ή αμέσως επόμενη υπεύθυνη στο ανατριχιαστικό αυτό δράμα» και καταδικάστηκε σε δωδεκαετή κάθειρξη. Το δικαστήριο την καταδίκασε για υπόθαλψη, υποβοήθηση και υποκίνηση σε βιασμό, παρακίνηση σε πορνεία, ανάρμοστη συμπεριφορά σε παιδιά και παρακίνηση παιδιών σε σεξουαλική δραστηριότητα. Ο Δικαστής Thomas της είπε: «Στήν περίπτωσή σας, συνεργάστηκαν δύο κακόβουλα πνεύματα. Δεν επέδειξες ίχνος μεταμέλειας ή συγκίνησης παρά μόνον κάποια δάκρυα αυτολύπησης όταν ακούστηκε ή ποινή σου. Έζησες με ακραίο τρόπο σύμφωνη με τα ιδανικά του μέντορά σου, Aleistair Crowley».

Η Shelly Millar, 35 ετών, τρίτο μέλος της σέκτας, φυλακίστηκε για πέντε χρόνια. Οι κατηγορίες εναντίον της ήταν: ανάρμοστη συμπεριφορά και σεξουαλική δραστηριότητα με παιδιά. Η Millar εκδιδόταν κατ

επάγγελμα, αποκαλούσε τον Batley: «Κυριέ μου» και του έδινε τό ένα τέταρτο των αποδοχών της.

Άλλο μέλος, ο Vincent Barden, 70 ετών, αποδέχτηκε την κατηγορία για επίθεση με ανήθικους σκοπούς σε ανήλικο κορίτσι και καταδικάστηκε σε κάθειρξη τριών ετών.

Παρά τή σύλληψη και καταδίκη των ανωτέρω, η αστυνομία πιστεύει, ότι υπάρχουν κι άλλα μέλη της οργάνωσης που παραμένουν άγνωστα. Κατά τή διάρκεια της δίκης, που διήρκεσε πέντε εβδομάδες, έγινε γνωστό ότι είχε γίνει μηνυτήρια αναφορά για τον Batley στήν Υπηρεσία Κοινωνικής Μέριμνας του Carmarthenshire τό 2002, από μιά συγγενή του. Είχε δηλωθεί πως ο Batley είχε κακοποιηθεί από τον ίδιο του τον πατέρα και πως «ή ιστορία επρόκειτο σίγουρα να επαναληφθεί». Παρ' όλα αυτά δεν πάρθηκε κανένα μέτρο και ή κακοποίηση συνεχίστηκε άλλα οκτώ χρόνια.

Ένα από τά θύματα ανέφερε ότι βιάστηκε σε ηλικία έντεκα ετών κι έμεινε έγκυος από τον Batley, ο όποιος τήν απέτρεψε από τήν έκτρωση, λέγοντάς της πως: «τά μωρά ανήκαν στή σέκτα κι όχι στίς μητέρες τους». Άλλη γυναίκα κατέθεσε στό δικαστήριο, ότι εξαναγκάστηκε να κάνει σέξ με τον Batley σε ηλικία δεκαπέντε ετών κι ότι υποχρεώθηκε να λάβει μέρος σε σεξουαλικές πράξεις με τήν σύζυγό του και άλλους άνδρες και γυναίκες. Δήλωσε: «Μου είπαν πως θά με σκότωναν, αν δεν έντασσόμουν στήν οργάνωση. Ο Colin Batley είχε όπλο και τό έφερε στίς συγκεντρώσεις. Ήμουν τόσο τρομοκρατημένη, που έκανα ό,τι μου έλεγαν». Τήν είχε απειλήσει, πως θά τήν δολοφονούσαν «οί εκτελεστές της σέκτας» εάν δεν ένέδιδε στίς απαιτήσεις του.

Μία ακόμη μάρτυρας γέννησε άφου τήν μεταχειρίστηκαν σαν «σεξουαλικό παιχνίδι» όλης της ομάδας. Ο Batley τή διέταξε,

νά μὴν κάνει ἔκτρωση, ἀλλὰ νά κρατήσῃ τό «μαγικό» παιδί.

Τελικά, πέρυσι, ἓνα ἀπὸ τὰ θύματα πήγε στὴν ἀστυνομία. Ὁ Batley εἰδοποιήθηκε σχετικὰ ἀπὸ ἀγνωστὴ πηγὴ, μέσα ἀπὸ τό ἀνακριτικὸ τμῆμα καὶ μέχρι νά συλληφθεῖ εἶχε καταστρέψει ἱκανὸ ἐνοχοποιητικὸ ὑλικό. Παρ' ὅλα αὐτὰ, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνακάλυψαν ταινίες σχετικὲς μὲ δύο ἀπὸ τὰ θύματα.

Μία συλλογικὴ δήλωση ἀπὸ τὰ θύματα συντάχθηκε, μετὰ τό πέρας τῆς δίκης: «Αὐτὸ ὑπῆρξε ἓνα ἐφιαλτικὸ ταξίδι γιὰ τὸν καθέναν ἀπὸ μᾶς κι ἐλπίζουμε ὅτι μπορεῖ νά γίνῃ τό ξεκίνημα γιὰ μιὰ καινούργια ἀρχή. Ἀποκτήσαμε τὴν ἐμπειρία τῆς χειρότερης πλευρᾶς τῆς ζωῆς καὶ αὐτὸ πού ὅλοι μας ἐπιθυμοῦμε τώρα εἶναι νά συνεχίσουμε, προχωρώντας μπροστὰ. Θὰ θέλαμε νά ποῦμε σέ ὅποιον τυχόν ἀπέκτησε παρόμοια ἐμπειρία, νά ψάξει βαθιὰ μέσα του καὶ νά βρεῖ τό θάρρος νά τό καταγγεῖλει εἴτε σέ κάποιον μέλος τῆς οἰκογένειάς του, σέ κάποιον φιλικὸ του πρόσωπο ἢ στὴν ἀστυνομία. Μὴ φοβηθεῖτε καὶ μὴν ὑποφέρετε μόνοι».

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΛΗΤΤΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΚΟΥΡΟΥ...

Ἡ Shri Mataji Nirmala Devi (Σρί Ματατζί Νιρμάλα Ντέβι), ἰδρύτρια καὶ ἀρχηγὸς τῆς Sahaja Yoga (Σαχάτζα γιόγκα), πέθανε στίς 23 Φεβρουαρίου 2011⁷, στή Γένοβα, σέ ἡλικία 88 ἐτῶν. Ὁ θάνατός της, σύμφωνα μὲ δημοσιεύματα στὸν Ἀγγλικὸ Τύπο δὲν ἀνακοινώθηκε στή Βρεταννία μέχρι τὴν 5η Ἀπριλίου 2011, ὅποτε παρουσιάστηκε στοὺς Τάϊμς ἓνα «Ἀφιέρωμα στὴν Ἀγιότητά της, Σρί Ματατζί Νιρμάλα Ντέβι».

Σχόλιο τοῦ «Διαλόγου»: Πρόκειται γιὰ τὴ Nirmala Srivastava⁸ (τό γένος Salve

Nirmala, εὐρύτερα γνωστὴ ὡς Shri Mataji Nirmala Devi, 21/3/1923 – 23/2/2011) ἰδρύτρια τῆς Sahaja Yoga, ἑνὸς «νέου θρησκευτικοῦ κινήματος» ἢ «θρησκείας τῆς νεότητος» (new religious movement), πού γιὰ τοὺς ὁπαδούς της –καὶ κατὰ δήλωσή της– ἦταν ἡ «**πλήρης ἐνσάρκωση τῆς Adi Shakti**» καὶ ὡς τέτοια λατρεύεται σέ περισσότερες ἀπὸ 140 χῶρες συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χώρας μας⁹.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ Shakti ἀντιπροσωπεύει γιὰ τοὺς ἰνδουιστὲς καὶ γιὰ τό σύνδρομο τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τὴν «ἰερὴ δύναμη» ἢ τὴν «**ἀρχέγονη κοσμικὴ ἐνέργεια πού ἐμψυχώνει καὶ συντηρεῖ ὅλο τό σύμπαν**». Ἀκόμη, ἡ Shakti ἀποτελεῖ προσωποποίηση τῆς «θείας γυναικείας δημιουργικῆς δύναμης», συχνὰ δὲ ἀναφέρεται ὡς «**Ἡ Μεγάλῃ Θεϊκὴ Μητέρα**».

Βασικὸς στόχος τῆς Sahaja Yoga εἶναι ἡ «ἀφύπνιση τῆς Κουνταλίσι Σάκτι», πού κατὰ τὴν παράδοση τῆς Γιόγκα, συνιστᾶ τὴ «δύναμη τῆς ζωῆς», τὴ σεξουαλικὴ ἐνέργεια «πού μπορεῖ νά ἀφύπνιστεῖ ὡς συνειδητὴ δημιουργικότητα». Οἱ πρακτικὲς αὐτῆς τῆς «ἀφύπνισης» ἀφοροῦν σέ σεξουαλικὲς δραστηριότητες πού ποικίλουν ἀπὸ ὀργάνωση σέ ὀργάνωση, ἀπαντῶνται δὲ καὶ στὸν νεοσατανισμό (Aleistair Crowley).

ΠΥΡΕΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΟΛΟΓΙΑΣ¹⁰

Ἄλλη ἐκδοχὴ γιὰ τὴν ἐπικείμενη καταστροφὴ τοῦ κόσμου

Ὁ Γαλλικὸς Κυβερνητικὸς Ὄργανισμὸς Μιβιλίντ (Miviludes) πού παρακολουθεῖ σέκτες καὶ ὑποπτες κινήσεις «πνευματικῶν», θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀναφέρει

9. Βλ.: «Ομάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἐκδ. Ζ' Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης Ἐντεταλμένων Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας, σ. 75, ἀριθμ. 201.

10. Αναδημοσίευση ἀπὸ τό Fair News, Ἰούλιος 2011 & The Times, 16 Ἰουνίου 2011.

7. Αναδημοσίευση ἀπὸ τό Fair News, Ἰούλιος 2011.

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Nirmala_Srivastava & <http://en.wikipedia.org/wiki/Shakti>

πώς, οί συνήθειες φυσικές καταστροφές, τό διαδικτυο καί οί Γαλλικοί φόβοι γιά μία οικονομική καταστροφή, συνωμοτούν ώστε νά κάνουν αξιόπιστες τίς «προβλέψεις» γιά πιθανή αυτοκαταστροφή του κόσμου στίς 21 Δεκεμβρίου 2012.

Η Miviludes έθεσε τή Γαλλία σέ συναγερμό μπροστά στον κίνδυνο μαζικών αυτοκτονιών από όπαδούς οργανώσεων πού προφητεύουν σχετικά μέ έναν επικείμενο Άρμαγεδδώνα.

Η Γαλλική Κυβέρνηση φοβάται, πώς θά μπορούσε νά υπάρξει τό ένδεχόμενο μεγάλης εισροής προσήλυτων στό όρεινό χωριό Bugarach, στή νοτιοδυτική Γαλλία, τό όποιο σύμφωνα μέ φήμες στό διαδικτυο θά επιβιώσει κατά τήν «ήμέρα τής Κρίσεως». Ο George Fenech, πρόεδρος τής Miviludes, δικαστής καί πρώην μέλος του Κοινοβουλίου, επισκέφθηκε τήν περιοχή μεταξύ Perpignan καί Carcassonne γιά νά ενημερωθεί από τίς αστυνομικές υπηρεσίες πληροφοριών καί τους τοπικούς υπεύθυνους.

Γκουρού, όπαδοί, μάγοι, θεραπευτές καί άλλοι έχουν φθάσει εκεί, περιμένοντας τήν Αποκάλυψη τό επόμενο έτος. Τήν Δευτέρα, 13 Ιουνίου 2011, άργία τής έορτής τής Πεντηκοστής, τό Bugarach, πού θεωρείται άσυλο των Α.Τ.Ι.Α. (U.F.O.), κατακλύσθηκε από τουρίστες πιστούς του Άρμαγεδδώνα.

Ο George Fenech απέρριψε τίς έσχολογικές «προφητείες» χαρακτηρίζοντάς τίς «χονδροειδές συνονθύλευμα φτηνής αστροφυσικής», αλλά προσέθεσε πώς ό «Άποκαλυπτικός Πυρετός» δέν είναι άστείο θέμα, αναφερόμενος «στον τρόπο καί τά δράματα πού έχουν προκαλέσει μέ τίς ψευδοδιδασκαλίες τους οί σέκτες τά τελευταία χρόνια, δημιουργώντας στό κοινό άκραίο άγχος». Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οί 74 αυτοκτονίες όπαδών του Ναού του Τάγματος του Ηλίου, περι τά τέλη τής δεκαετίας του 1990.

Σφυγμομετρήσεις αναφέρουν τακτικά, πώς ή Γαλλία είναι μία από τίς πλέον άπαισιόδοξες χώρες στον κόσμο στό θέμα αυτό. Το Ίδρυμα Fondaparol, στό Παρίσι, αναφέρει σέ σχετική δημοσκόπηση, πώς μόνο τό 17% των νέων από ηλικίας 16 έως 29 έτών πιστεύουν ότι «είναι ευοίωνες οί προοπτικές γιά τήν Γαλλία». Ανάμεσα σέ 25 χώρες, στίς όποιες έγινε ή έρευνα, αυτή ήταν ή χαμηλότερη θέση μαζί μέ τους Έλληνες. Οί νεαροί Βρετανοί υπήρξαν πιο αισιόδοξοι, σέ ποσοστό 34%, ένω οί Ινδοί, Κινέζοι καί Βραζιλιάνοι ήσαν πολύ ύψηλότερα κατά 83% καί 72% αντίστοιχα.

ΚΕΝΤΡΟ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ - ΑΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ¹¹

Γιατρός, πού δώρισε όλη τήν κτηματική του περιουσία, στό χωριό Queen Camel, κοντά στό Yeovil του Somerset, στή Μεγάλη Βρετανία, άξίας 750.000 λιρών, στή γκουρουιστική σέκτα «Self Realization Meditation Healing Centre» («Κέντρο Αυτογνωσίας, Διαλογισμού & Θεραπείας») δήλωσε: «αργότερα κατάλαβα ότι ήταν δυνατόν κάποιος νά βρεθεί κάτω από τήν έπιρροή κάποιου άλλου ανθρώπου».

Ο Δρ. Yehu Azaz¹², πρώην Διευθυντής τής Παιδιατρικής Κλινικής στό νοσοκομείο Taunton & Somerset, έγκατέλειψε τήν καριέρα του καί μετακόμισε στό κοινόβιο μαζί μέ τή σύζυγό του. Όταν εκείνη έγκατέλειψε τήν ομάδα καί αποπειράθηκε νά μηνύσει τή σέκτα, ό Azaz κατέθεσε στό δικαστήριο έναντίον της. Έν τούτοις, μετά δέκα χρόνια κι ό ίδιος έγκατέλειψε τήν όργάνωση, καθώς υπέστη νευρικό κλονισμό.

11. Αναδημοσίευση από τό Fair News, Ιούλιος 2011 & Daily Mail, 29/1/2011.

12. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1198318/Doctor-sues-guru-millions-unduly-influencing-hand-750-000-fortune.html>

Σήμερα έχει επιστρέψει στην εργασία του ως παθολόγος, ενώ ο γάμος του έχει διαλυθεί.

Η οργάνωση «Self Realization Meditation Healing Centre» γνωστή και ως «Denton Realization Healing Charitable Trust» («Φιλανθρωπικό Σωματείο Ντέντον για Αυτόγνωσία και Θεραπεία», ιδρύθηκε από την 80χρονη Mata Yogananda Mahasaya Dharma, Mataji (Μάτα Γιογκανάντα Μαχασάνα Ντάρμα, Ματατζί), Άγγλιδα, ονομαζόμενη αρχικά Judy Rena Denton.

Η σέκτα ιδρύθηκε τό 1988 κι έχει αλλάξει ονομασία δύο φορές. Πρόσφατη έρευνα περί τά οικονομικά της, απέκάλυψε αποθεματικό της τάξεως των 2.000.000 λιρών. Άλλες θυγατρικές της οργάνωσης, πού διοικούνται από τό συνεταιρισμό «Alpha - Omega Family» («Οικογένεια Άλφα - Ωμέγα»), δρούν σάν «θεραπευτικά κέντρα» στην Άγγλία, τίς Ήνωμένες Πολιτείες, τόν Καναδά, την Αυστραλία και τή Νέα Ζηλανδία.

Άλλο θύμα τής ίδιας οργάνωσης, ο Richard Curtis¹³, 53 ετών, πρώην αξιωματικός τής RAF (Βασιλικής Αεροπορίας τής Μεγάλης Βρετανίας), χάρισε στή σέκτα τήν άγροικία του στην Ουαλία, αξίας 800.000 λιρών. Ο Curtis κατέθεσε στό Άστικό Δικαστήριο του Cardiff, πώς του είχε γίνει πλύση έγκεφάλου ώστε νά πιστέψει, ότι ο μόνος δρόμος προς τήν άληθινή φώτιση και ειρήνη ήταν νά παραδώσει όλα του τά επίγεια αγαθά.

Τό Δικαστήριο απέφάνθη πώς ο Curtis είχε μέν «έπηραστεί ύπερβολικά, αλλά έπιφυλάχθηκε ως προς τήν κατηγορία περί πλύσης έγκεφάλου». Τό θύμα σχεδιάζει νά συνεχίσει τή δικαστική διαδικασία προς τήν οργάνωση, αλλά και προς τήν πρώην σύζυγό του, Fiona, πού έμπλέκεται στην ύπόθεση, καθώς συνεχίζει νά είναι ένταγμένη στην σέκτα.

13. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1350710/Former-RAF-officer-claims-brainwashed-gur-wins-800k-house-gave-away.html>

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφέτος, στα πλαίσια τής Π. Ε. Γ., οί έξής Όμάδες Μελέτης του Σκηνικού των Αίρέσεων και τής Παραθρησκείας:

1. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής **Έταιρείας «Σκοπιά»** των **«Μαρτύρων του Ίεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.30' -6.30' μ.μ.
2. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης των **Πεντηκοστιανών**. Κάθε Δευτέρα, 6.00' -8.00' μ.μ.
3. **Όμάδα Μελέτης** του σκηνικού τής **«Νέας Έποχής»** (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00' -9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιούνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου τής Αγίας Παρασκευής (Αποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε.Ρ.Τ.). Τηλ. επικοινωνίας: **210 6396 665**.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:
«Ἀλλοτρίωση δόγματος - ἀλλοτρίωση ἡθους». Σάββατο, 17.00-17.30.
Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM, μεταδίδονται οἱ ἐκπομπές:
α) «Ἀντιστασιακὴ Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ὁ κ. Δημ. Κόκκορης.
β) «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewος», Σάββατο, 18.00-19.00.

(Οἱ ὁμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στὸν Ἰ. Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, κάθε Κυριακῆ).

Ἰστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM

e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ, ΜΟΥΣΙΚΗ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ, ΤΑΙΝΙΕΣ

Πλήρως ἐναρμονισμένη παρουσιάζεται ἡ σύγχρονη τηλεοπτικὴ εἰδησεογραφία μὲ κάποιες πρόσφατες ἐπιστολές ἀναγνωστών μας, πού ἀνησυχοῦν γιὰ τό πού μᾶς ὀδηγοῦν τά Μ.Μ.Ε. Παραθέτουμε, λοιπόν, κάποιες ἐνδεικτικὲς περιπτώσεις -μικρὸ δεῖγμα ἀπὸ τίς ἑκατοντάδες πού βλέπουν τό φῶς τῆς δημοσιότητας-, διαπιστώνοντας ὅτι κι ὁ χῶρος τῆς διαφήμισης, τῆς μουσικῆς ρόκ σκηνης, καθὼς καί τῶν τηλεοπτικῶν σειρῶν γιὰ νέους, δυστυχῶς, δέν πάει πίσω...

Μετά τῆ διαφημιστικῆς καμπάνια γιὰ τό παιδικὸ γάλα «Νουνού ἐλαφρύ», πού χρησιμοποίησε σάν ὄχημα τῆς γιόγκα γιὰ νά προωθήσει τό σχετικὸ προϊόν, ἀκολούθησε καί ἡ ἐταιρία πού προωθεῖ τίς παιδικές πάνες «Libero». Ὁ θεατῆς παρακολουθεῖ ἕνα μωρὸ στῆ θέση τοῦ δασκάλου νά κάνει κινήσεις τίς ὁποῖες ἀντιγράφει ὀλόκληρη ὁμάδα ἐνηλίκων, οἱ ὁποῖοι βρῖσκονται σὲ αἶθουσα γυμναστηρίου ἀσκούμενοι στῆ γιόγκα καί στίς τεχνικὲς τοῦ διαλογισμοῦ.

Περί τά μέσα Νοεμβρίου, ἀπὸ τό κεντρικὸ δελτίο εἰδήσεων τοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιῦ Star, παρουσιάστηκαν, παρμένα ἀπὸ ἀγγλόφωνα τηλεοπτικὰ κανάλια, σάν ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ εἰδηση, ἀποσπάσματα ἀπὸ συ-

ναυλίες τοῦ τραγουδιστῆ τοῦ ρόκ συγκροτήματος τῶν Kiss, Jean Simmons -σὲ πλήρη δράση χεβυ-μεταλλικοῦ παροξυσμοῦ-, ἐνῶ παράλληλα ἐκθειάζονταν ἡ πολὺ ἐπιτυχημένη πορεία του ὡς ἐπιχειρηματία.

Απὸ τό κρατικὸ τηλεοπτικὸ κανάλι τῆς NET προβάλλεται σὲ καθημερινὴ βάση κάθε ἀπόγευμα ἡ τηλεοπτικὴ σειρά, «Ὁ Ἐκλεκτός». Ἡ ὄλη ἀτμόσφαιρα κινεῖται στὸ χῶρο τοῦ σκληροῦ ἀποκρυφισμοῦ καί θυμίζει ἐντονα τῆ γνωστὴ κινηματογραφικὴ σειρά «Ὁ Ἄρχοντας τῶν Δαχτυλιδιῶν» τοῦ Tolkien,.

Απὸ συγκεκριμένες τηλεοπτικὲς ἐκπομπές ποικίλου ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καί ἀπὸ δελτία εἰδήσεων ἰδιωτικῶν καναλιῶν -καί ὄχι μόνο-, ἔγινε τὸν τελευταῖο καιρὸ ἐκτεταμένη ἀναφορὰ γιὰ τῆ συνέχεια τῆς ἐπιτυχημένης κινηματογραφικῆς σειρᾶς «Twilight». Ἡ ἐν λόγω ταινία, ὡς γνωστὸ ἀσχολεῖται μὲ τό εἰδύλλιο ἀνάμεσα σὲ μία κοπέλα καί σ' ἕνα βρुकόλακα.

Απὸ τά παραπάνω, βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι τό παγκόσμιο ἀποκρυφιστικὸ λόμπι ἔχει βαλθεῖ νά ἐθίσει μὲ συστηματικὴ προπαγάνδα τοὺς πάντες στὸν ἀποκρυφισμό καί τίς πρακτικὲς του. Εἶναι ἀνησυχητικὸ, πῶς στόχος πλέον εἶναι οἱ ὄλο καί μικρότερες ἡλικίες. Ἄς μὴν ἐφησυχάζουν, λοιπόν οἱ ἀπανταχοῦ ὑπεύθυνοι...

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ Δ.Δ. - ΔΕΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΔΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΟΣΟΦΙΑ - «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»

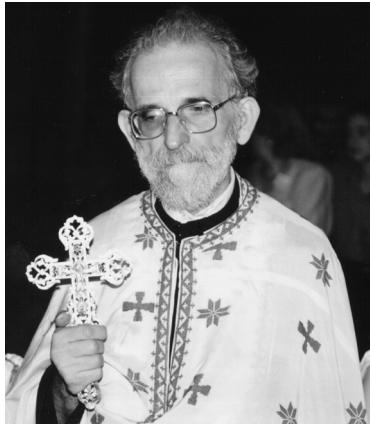
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑ 1997

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΜΠΛΑ-
ΒΑΤΣΚΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣ-
ΤΙΚΗ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ «ΝΕΑ
ΕΠΟΧΗ» ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΙΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΟΦΘΕΩΣ.
ΑΝΤΙ ΝΑ ΕΚΘΕΣΗ ΕΥΘΕΩΣ
ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΤΗΣ, ΕΚΘΕΤΕΙ
ΠΡΩΤΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΘΕΜΕΛΙ-
ΩΤΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΜΕ ΨΕΥ-
ΔΟ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΥΦΟΣ,
ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΤΑΔΙΑ-
ΚΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΑΝΤΙ-
ΧΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙ-
ΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ, ΩΣ
«ΦΥΣΙΚΗ» ΚΑΙ «ΛΟΓΙΚΗ»
ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΔΗΘΕΝ «ΦΙΛΟ-
ΣΟΦΙΚΟΝ ΑΛΗΘΕΙΟΝ», ΤΙΣ
ΟΠΟΙΕΣ ΕΙΤΕ «ΠΕΡΝΑ» ΣΤΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΕ ΣΥΓΚΕΚΑ-
ΛΥΜΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΗ
ΑΝΑΦΟΡΑ, ΕΙΤΕ ΤΙΣ ΠΑΡΟΥ-
ΣΙΑΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ
ΑΛΛΑ ΜΕ ΕΥΘΕΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΝΑ ΕΛΕΓ-
ΧΟΥΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ Ή
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΤΙΣ ΑΒΑΣΙΜΕΣ
ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
τήν Π.Ε.Γ., τηλ.. 210 6396.665 ή τίς
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ Α. Ε. τηλ. 210 5238.305.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζοπούλου» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο).
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
40. Κυριακού Κυριαζοπούλου, «Σαιεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τὸ Α στὸ Ω».
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστική;».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἄρσενιου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.